

Revista

Numărul 14, Aprilie 2011

ANNISAA

عَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ

Cuprins

<i>Cele patru mari școli</i>	<i>5</i>
<i>Femei demne de urmat - Asia, radhi Allahu anha</i>	<i>9</i>
<i>Tăfsir Surat Al-Fil</i>	<i>13</i>
<i>Viața este stabilită pe bazele justiției</i>	<i>18</i>
<i>Povestea elefantului</i>	<i>22</i>
<i>Istorisiri - Cele trei bucăți de pâine</i>	<i>31</i>
<i>Concurența de a face fapte bune</i>	<i>34</i>
<i>Omar, un băiețel zgomotos</i>	<i>38</i>
<i>Jocuri educative pentru copii</i>	<i>39</i>
<i>Să continuăm să învățăm despre siluete</i>	<i>43</i>
<i>Cum să ne îngrijim primăvara</i>	<i>46</i>
<i>Astenia de primăvară</i>	<i>50</i>
<i>Bucătăria Regatului Saudit</i>	<i>52</i>
<i>Dicționar explicativ al termenilor islamici</i>	<i>57</i>

Redacția Annisaa

Gabriela Guettat

Redactor Șef

Yasmin Dorina

Tehnoredactor

Gabriela Gharabli

Redactor

Umm Omar

Redactor

Ionela Noour

Corector

~ Colaboratori ~

Diana Manal

Manar Manar

Melek Cherim

Adresa redacției Annisaa

revista_annisaa@ymail.com

Blogul redacției Annisaa

<http://revistaannisaa.blogspot.com/>

SURAT AL-'ANFAL

(Medinită [88]; 75 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

„O, voi cei care credeți! Dacă sunteți cu frică de Allah, atunci El vă va da vouă un Îndreptar și vă va șterge vouă faptele rele și vă va ierta, căci Allah este dătător de har nemărginit.”

Speranțe noi, articole noi, o mult mai bună aprofundare a cunoștințelor islamice, o dawah pe măsură - acestea sunt obiectivele Revistei Annisaa, la începutul acestui al doilea an. Ca întotdeauna, speranțele noastre rămân numai la Allah subhana wa ta'ala.

Gabriela Guettat

Cele patru mari școli

~ de Gabriela Gharabli ~

Toată lauda I se cuvine numai lui Allah subhana wa ta'ala, și toate salutările Profetului nostru Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care a adus acestei omeniri tot ce poate fi mai bun pentru ea: „religia lăsată de Allah Preaînaltul pentru noi, robii Săi.”

Islamul este singura religie acceptată de Allah Preaînaltul. Cine recunoaște Unicitatea lui Allah Preaînaltul, fără a-I face asociați, inshaAllah, numai prin bunătatea și voia Sa, va fi dintre cei care vor fi iertați.

Pentru a urma religia noastră așa cum se cuvine, trebuie să căutăm, să citim și să ne informăm cât mai mult.

Baza, trunchiul celor patru mari școli, permit cunoașterea lucrurilor ce ne sunt permise și a celor care nu ne sunt necesare,

pentru a distinge acțiunile recomandate în practică, în ritualuri, totul bazându-se pe Coranul cel Sfânt și pe Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

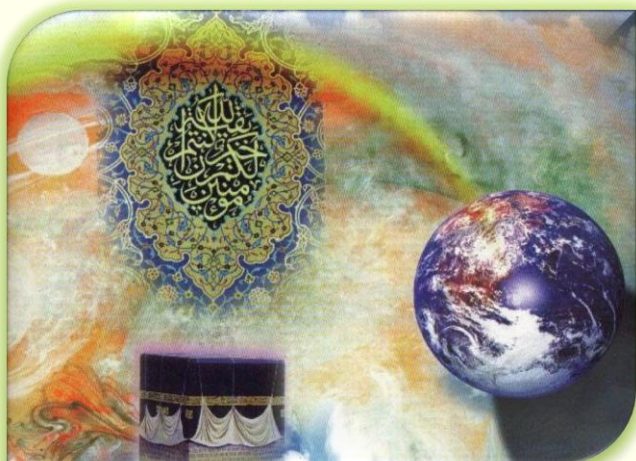
Orice școală am urma - dintre cele patru mari școli -, nu avem nici un motiv de a ne teme că greșim. Toate aceste școli recunosc Coranul și Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

Majoritatea musulmanilor din lumea întreagă (peste 85%) sunt sunniți, numele luându-l de la Sunnah, care este viața Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam (cu tot ceea ce cuprinde ea).

Cele patru mari școli sunt în unanimitate recunoscute de toată comunitatea musulmană, și aceasta de mai bine de 14 secole. Cei patru mari oameni de știință - savanți care au inițiat și dezvoltat aceste patru mari școli sunt:

1. **Imam Abu-Hanifah, radhi Allahu anhu**

Imam Abu-Hanifah, radhi Allahu anhu, s-a născut în anul 80

H. A fost fondatorul școlii, iar cei care urmează acest curent se numesc „hanafii” și îi găsim preponderent în Turcia, India, Pakistan.

A fost de meserie jurist, un om foarte perspicace, cu o foarte bună memorie și cu o știință deosebit de mare în jurisprudență și teologie. Istoricii vorbesc, în cărțile lor, despre inteligența lui extremă și despre subtilitatea sa.

A învățat științele religioase de la o vârstă fragedă, pentru ca mai târziu să se consacre emiterii de legi, numite „fatwa”. A studiat legile principale după Hammad ibn Abu Suleiman.

Imam Abu-Hanifah, radhi Allahu anhu, a avut privilegiul de a întâlni șase dintre companionii care transmiteau tradiția profetică.

Printre cele mai mari merite ale sale, este cunoscut faptul că timp de 40 de ani și-a făcut rugăciunea de dimineață (Fajr) cu abluțiunea luată de la rugăciunea de seară (Isha). Petrecea toată noaptea recitând Coranul, iar când plângea, vecinilor săi li se făcea milă de el. De asemenea, mai este cunoscut și pentru faptul că a citit Coranul de 7.000 de ori, chiar pe locul unde a murit.

În anul 150 H, pe data de 11 Jumada al Awwal (a cincea luna din calenadrul Hijri) , Imamul Abu-Hanifah, radhi Allahu anhu, moare. Este urmat de mai bine de

50.000 de persoane, care îl vor lăsa în cimitirul Khizaran, în Bagdad.

2. Imam Malik ibn Anas, radhi Allahu anhu

Imam Malik ibn Anas, radhi Allahu anhu, s-a născut în 93 H, a fost fondatorul școlii, iar cei care urmează acest curent se numesc „maliki” și îi găsim în majoritate în Africa de Nord, Sudan și în Africa de Est.

Străbunicul său, Abu Amir, radhi Allahu anhu, a fost unul dintre marii companionii ai Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care a asistat la toate bătăliile, în afară de cea de la Badr. Bunicul său, Malik ibn Abu Amir, radhi Allahu anhu, a fost unul dintre cei mai mari oameni de știință și unul dintre cei patru privilegiați care au luat corpul lui Outhman ibn Affan, radhi Allahu anhu, și l-au dus la cimitir. Și tatăl său a

fost un mare savant, fie ca Bunul Allah să îl aibă în mila Sa.

Imam Malik, radhi Allahu anhu, a avut 4 copii: Iahya, Mohammed, Hammad și Umm Abiha. El a fost renumit prin lansarea în comunitate a cărții „Al-Muwatta”.

A fost printre primii care au adunat Sunnah Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam. Cartea sa despre Sunna a fost cea mai sigură și fiabilă, până la apariția culegerii de hadithuri sahih, de Imam Bukhari.

Cercetătorii spun că a scris zeci de mii de cuvinte profetice, iar apoi, timp de 40 de ani, le-a selecționat pe cele mai sigure. De aici îi vine și numele de „Muwatta”, care înseamnă „Cea care a fost făcută lent”.

Moare în anul 179 H, după cele 22 zile de boală, într-o duminică, 11 Rabi al Awwal (a treia lună din calendarul Hijri).

3. Imam Al-Shafii, radhi Allahu anhu

Imam Al-Shafii, radhi Allahu anhu, s-a născut în 150 H. A fost fondatorul școlii care îi poartă numele, iar cei care urmează acest curent se numesc „shafaii” și îi găsim în majoritate în Golful Persic, Egipt, Indonezia și Insulele Comore.

Studiază după mai bine de 80 de sheici, care erau cei mai emi-

nenți în acel secol. Cu el studiază și mari imami: Ahmed ibn Hanbal și Abu Thawr, radhi Allahu anhum.

El posedă foarte multe merite, ceea ce nu are oricine. În primul rând ascendența lui, care îl apropie foarte mult de Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam; apoi dreptatea sa, integritatea și credința lui pură și, nu în ultimul rând, cunoștințele sale în domeniul Sunnei. Este apreciat de imamii timpului și, mai ales, remarcat încă de la vârsta fragedă de 13 ani, când cunoștea Muwatta pe dinafară. Devine jurist la vârsta de 15 ani.

Abbas ibn Al-Hussain a zis: „L-am auzit pe Bahr ibn Nasr, care ne-a spus: «Când vreți să plângeți, apropiați-vă de tânărul Mutalibi, când recită Coranul.»

Când am ajuns în apropierea sa, a început să citească Coranul, iar oamenii au început să cadă pe pământ, în fața lui; atât era de frumoasă vocea sa, în recitarea

Sfântului Coran.” Aceasta se întâmpla când era tânăr și era la Mecca.

Imam Shafii, radhi Allahu anhu, împărțea noaptea în trei părți: prima parte pentru studiu și scris, a doua parte pentru rugăciuni și a treia pentru somn.

El rămâne pe lângă Imam Malik, radhi Allahu anhu, la Medina, și este acceptat de cei mai bine de 30 mari imami (Ulama) din Mecca. Pleacă apoi la Bagdad, unde devine foarte cunoscut, prin scrierile sale. Printre cele mai celebre dintre ele, putem aminti: „Confirmarea Misiunii Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam”, „Replica contra Brahman”, „Ar-Risalah – Mesajul”. De asemenea, a fost scris de el pentru prima dată „Abrogare și Abrogativ în Coran și Sunnah”.

Moare în ultima zi de Rajab (a șaptea lună din calendarul Hijri), în anul 204 H, în Egipt.

4. Imam Ahmad ibn Hambal, radhi Allahu anhu

Imam Ahmad ibn Hambal, radhi Allahu anhu, s-a născut în anul 164 H, fiind fondatorul școlii ce îi poartă numele, iar cei care urmează acest curent se numesc „hambaliți” și îi găsim în majoritate în Arabia Saudită.

Începe să învețe științele în anul 179, sub îndrumarea lui Hus-

haim și a multor alți învățați. Se axează pe științele hadithului și este imam în fiqh.

Ibrahim Al-Harbiy a zis: „Am întâlnit trei persoane; nu am mai văzut oameni ca ei; femeile nu vor mai fi în măsură să dea naștere la astfel de oameni. L-am văzut pe Abu Al-Qasim ibn Salam, care poate fi comparat cu un munte căruia i-a fost insuflat un suflet; pe Bishr ibn Harith, pe care nu îl pot compara decât cu un om model, din cap până în picioare, în spirit și înțelepciune; și pe Ahmad ibn Hambal, care este ca și cum Allah Preaînaltul a asamblat în el știința predecesorilor săi, din toate domeniile.”

Într-o marți seara, în Rabi Al-wwal, în anul 241 H, Imam Ahmad ibn Hambal, radhi Allahu anhu, se îmbolnăvește de febră și după 9 zile, la vârsta de 77 de ani, moare.

Se spune că cortegiul funebru a fost acompaniat de opt sute de mii de oameni și că în ziua morții sale s-au convertit la Islam mai bine de douăzeci de mii de persoane.

InshaAllah, orice curent din cele patru mari școli am urma, să fie numai pentru mulțumirea lui Allah subhana wa ta’ala, să fie numai hasanat.

Ameen!

Femei demne de urmat – Asia, radhi Allahu anha

~ de Gabriela Gharabli ~

Ne-am propus să începem un nou capitol, inshaAllah, care este de un interes foarte mare, pentru toți cei care ne citesc. Avem onoarea, cinstea și dragostea de a vorbi despre aceste femei demne de urmat, care au fost și vor rămâne referința noastră, alhamdu-lilleh.

~ **Asia bint Muzahim, soția Faraonului, radhi Allahu anha** ~

Asia bint Muzahim, radhi Allahu anha, era o fire delicată, milostivă, cu inima bună și cu credință adevărată în suflet, dar tristă, deoarece nu putea avea copii; în timp ce soțul ei, Faraon, era un tiran crud și necredincios.

Faraon a fost un om arogant; s-a semețit pe pământ, depășind

orice limită. Era unul dintre cei mai nelegiuți oameni care au existat, neezitând să se considere el însuși o divinitate.

„[Zicându-i]: «Du-te la Faraon, căci el se întrece!»”

(Surat An-Nazi', 79:17)

Într-o zi, în timp ce se plimba cu servitoarele ei pe malul Nilului, Asia, radhi Allahu anha, a văzut un coș plutind în derivă și a poruncit ca acesta să îi fie adus de îndată. Servitoarele sperau ca în acel coș să găsească o comoară dar, spre surprinderea lor, au găsit un băiețel.

Allah subhana wa ta'ala i-a insuflat Asiei, radhi Allahu anha, o iubire puternică față de acest copil, ea atașându-se imediat de copilășul „comoară” din coș, simțind în același timp că nu este un copil obișnuit.

Asia, radhi Allahu anha, și-a convins soțul să permită ca băiețelul să crească împreună cu ei la palat. Ulterior, l-a salvat de mai multe ori pe Musa, aleihi sallam - copilășul din coș - de la mânia Faraonului.

Faraonul a fost foarte uimit, văzând dragostea ce i-o purta Asia, radhi Allahu anha, băiețelului,

și se mira văzând-o cum plângea de bucurie, ori de câte ori îl strângea pe copilaș la pieptul ei, ceea ce înainte nu făcuse niciodată.

Ea, radhi Allahu anha, i-a cerut soțului său:

„Și a zis soția lui Faraon: «[Acest copil] va fi o bucurie pentru mine și pentru tine! Nu-l ucideți! S-ar putea să ne fie de folos sau îl vom lua noi ca fiu! Însă ei nu presimțeau!»”

(Surat Al-Qasas, 28:9)

Cu voia lui Allah Preaînaltul, este adusă chiar mama lui naturală, pentru a alăpta copilașul, fiindu-i și dădacă, astfel reunind mama cu fiul.

„Și astfel l-am adus Noi înapoi la mama lui, pentru ca ea să se bucure și să nu fie mâhnită și pentru ca să știe că făgăduința lui Allah este adevărată. Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.”

(Surat Al-Qasas, 28:13)

Coranul o menționează pe Asia, radhi Allahu anha, soția israelită a Faraonului, drept exemplu pentru toți musulmanii:

„Și Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred pe muierea lui Faraon, care a zis: «Doamne, durează-mi mie o casă lângă Tine în Rai și mântuiește-mă pe mine de Faraon și de fapta sa și mântuiește-mă pe mine de neamul de nelegiuți!»”

(Surat At-Tahrim, 66:11)

Asia, radhi Allahu anha, s-a rugat lui Allah Preaînaltul în secret și adeseori deghizată, temându-se de răutatea și ura soțului ei față de Unicul Creator.

Ea, radhi Allahu anha, a fost un exemplu de răbdare și satornicie în credința dreaptă, o femeie puternică, care a refuzat să i se supună Faraonului.

Pentru credința ei în Allah Preaînaltul, Unicul, și în Trimisul Lui, Moise, aleihi sallam, ea a fost supusă la chinuri de neimaginat pentru mintea unui simplu om; era chinuită sub soare și biciuită.

După ce plecau cei ce o biciuiau, veneau Îngerii, aleihum sallam, care îi făceau vânt cu aripile lor și îi arătau casa ei din Paradis.

Dacă cineva trecea pe acolo, ea întreba:

„Cine a ieșit învingător? Moise sau Faraon?”

Și oamenii îi răspundeau:

„Moise și Harun.”

Iar ea spunea:

„Cred în Stăpânul lui Moise.”

Faraonul, văzând că nu o poate îndepărta de la credința ei, a cerut să se aducă cea mai mare piatră și le-a spus slujitorilor săi:

„Dacă ea continuă să creadă și nu renunță la această credință, aruncați peste ea această piatră; dar dacă ea se leapădă și renunță la credința ei, lăsați-o; ea va fi în continuare soția mea.”

Cu toate că Faraon a amenințat-o și a legat-o sub soare, pentru ca ea să renunțe la credința ei, Asia, radhi Allahu anha, nu a fost afectată, și credința ei în Allah subhana wa ta'ala a rămas neclintită.

Ea, radhi Allahu anha, i-a spus Faraonului:

„O, tu, acesta, n-ai putut să miști decât trupul meu; fă ce vrei, deoarece credința mea e la fel.”

Moise, aleihi sallam, a trecut odată pe lângă ea și a întrebat-o dacă are nevoie de ceva, iar ea a spus:

„O, Moise, Stăpânul meu e mulțumit, sau e supărat pe mine?”

„O, Asia, cum să nu fie mulțumit? El te pomenește tuturor Îngerilor din Cer, și toți Îngerii te așteaptă; cere-I lui Allah ce vrei.”

Și ea a spus:

„O, Allah, dăruiește-mi mie o casă în Cer.”

Deși a fost bogată, nu a fost arogantă, a acceptat monoteismul lui Moise, aleihi sallam, în con-

formitate cu Tora, în Israelul acelor timpuri.

În această femeie, Asia bint Muzahim, radhi Allahu anha, vedem exemplul de sacrificiu suprem. Prin căsătoria cu Faraonul, a devenit regina Egiptului. A câștigat tot ceea ce și-a dorit în această viață lumească, din punct de vedere material, dar a sacrificat totul și, prin credința ei puternică și de nezdruccinat în Allah subhana wa ta'ala, ea a câștigat cel mai prețios lucru în Viața de Apoi: Creatorul Suprem a răsplătit-o cu Paradisul.

Asia, radhi Allahu anha, este printre primele femei care au intrat în Paradis, acceptând monoteismul lui Moise, aleihi sallam, credința în Unicul Allah Preaînaltul, conform hadithului în care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a inclus-o printre cele patru femei care au atins nivelul de perfecțiune:

„Cele mai virtuozitate dintre femeile care sălășluiesc în Rai sunt patru: Khadija - fiica lui Khuwaylid, Fatima - fiica lui Mohammed,

Maria - fiica lui Imran și Asia – fiica lui Muzahim și soția lui Faraon.”

(relatat de At-Tabarani și Al-Hakim și convenit de majoritatea relatatorilor)

Abu Musa, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Mulți dintre bărbați au atins nivelul de perfecțiune, dar nici una dintre femei nu a atins acest nivel, cu excepția Asiei, soția Faraonului, și a Mariei, fiica lui Imran.”

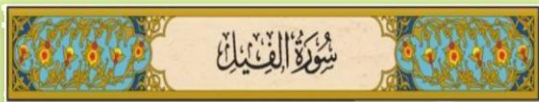
(relatat de Bukhari și Muslim)

Allahu Alam

Tăfsir Surat Al Fil - (capitolul 105) - revelată în Mecca de Ibn Kathir

~ tradus de Umm Omar ~

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Oare n-ai văzut tu ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului?!
2. Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert?!
3. Și a trimis peste ei păsări în stoluri,
4. Ca să arunce asupra lor cu pietre din lut ars!
5. Și i-a făcut pe ei ca un ogor mâncat.

Acesta este unul dintre favorurile pe care Allah subhana wa ta'ala le-a făcut neamului Quraish. El, Preaînaltul, i-a salvat de oamenii elefantului, care au încercat să dărâme Ka'aba, urmărind prin aceasta ștergerea urmelor existenței sale. Allah subhana wa ta'ala i-a distrus, i-a învins, dejucându-le

planurile, făcând ca eforturile lor să fie în zadar și le-a trimis răul înapoi.

Acești oameni erau creștini și, prin urmare, religia lor era mai aproape de adevărata religie (Islam) decât cea a idolatorilor din neamul Quraish. Acest fapt a fost un mijloc de a anunța semnele pentru pregătirea venirii Mesagerului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam.

Într-adevăr, el s-a născut în cursul aceluși an, în conformitate cu cele mai cunoscute opinii. Deci, graiul destinului spunea: „Noi nu vă vom ajuta, o, neam Quraish, datorită statutului vostru asupra etiopienilor (abisinienilor). Noi vă ajutăm numai pentru a apăra Casa Sfântă (Ka'aba), care Ne va onora, preamări și venera, trimițând pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, cel care încheie lanțul tuturor profeților.”

Allah subhana wa ta'ala spune:

„Oare n-ai văzut tu ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului?! ~ Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert?! ~ Și a trimis peste ei păsări în stoluri, ~

înseamnă în diviziuni, la fel ca și mersul cămilelor în grupuri (în turmele lor)."

Se relatează că Ibn Abbas a spus: „**Și a trimis peste ei păsări în stoluri (Ababil)**,”: „Aveau chipul ca ciocurile păsărilor și labele ca labele de câine.”

Ikrimah spune, comentând spusele lui Allah subhana wa ta'ala: „**păsările, Ababil**” - „Ele erau păsări verzi, care au ieșit din mare și aveau capetele precum capetele animalelor de pradă.”

A fost relatat de la Ubayd ibn Umayr că el a comentat: „**păsările (Ababil)**” - „Ele au fost păsări negre, din mare, care aveau pietre în ciocuri și în gheare.” Lanțurile de naratori, pentru aceste relatări, sunt toate autentice.

Se relatează de la Ubayd ibn Umayr: „Când Allah subhana wa ta'ala a vrut să distrugă pe oamenii Elefantului, El, subhana wa ta'ala, a trimis păsări asupra lor, care veneau din adâncurile mării. Fiecare pasăre ducea trei pietre

mai mici - două pietre cu labele și o piatră în cioc. Și au tot venit, până când s-au strâns în stoluri, deasupra capetelor lor. Apoi au scos un țipăt puternic și au aruncat ceea ce aveau în ciocuri și în ghearele lor. Totuși, nici o piatră nu a căzut în capul niciunuia, cu excepția spatelui lor, și de fapt nu au căzut pe nici o parte a corpului, cu excepția părții dorsale. Apoi, Allah subhana wa ta'ala a trimis un vânt puternic, care a suflat pietrele și a crescut în puterea lor. În acest fel, ei au fost toți distruși.”

În ceea ce privește spusele lui Allah subhana wa ta'ala: „**Și i-a făcut pe ei ca un ogor mâncat (Asf, Ma'kul)**”, Said ibn Jubayr a spus: „Acest lucru înseamnă paie, pe care oamenii obișnuiți le numeau Habbur.”

Într-o altă relatare, Said a spus: „Paiele de grâu.” De asemenea, el a mai spus: „«Al-'Asf» sunt paie și «Al-Ma'kul» se referă la furajele care sunt tăiate pentru animale.”

Al-Hasan Al-Basri a spus același lucru. Ibn Abbas a spus: „«Al-'Asf» este coaja cerealelor, la fel ca învelișul grâului.”

Ibn Zayd a spus: „«Al-'Asf» sunt frunzele vegetației și produsul lor. Când vitele le mănâncă, le dejectă și ele devin gunoi.”

Semnificația acestui fapt este că Allah subhana wa ta'ala i-a

distrus, anihilând și respingând planurile și furia lor, ei neajungând la nici un rezultat. El, Preaînaltul, i-a distrus în masă și nici unul dintre ei nu a revenit (în țara lui), ca să povestească ce s-a întâmplat, cu excepția faptului că El, subhana wa ta'ala, s-a mâniat. Acest lucru este la fel ca ceea ce s-a întâmplat cu regele lor, Abraha. Într-adevăr, el a fost despăcat, expunând inima lui, când a ajuns în țara lui de San'a.

El a informat oamenii de ceea ce s-a întâmplat cu ei și apoi a murit. Fiul său, Yaksum, a devenit rege după el și apoi fratele lui, Masruq ibn Abraha, i-a succedat. Apoi Sayf ibn Dhi Yazan Al-Himyari a mers la Kisra (regele Persiei) și a căutat ajutor împotriva abisinienilor. Prin urmare, Kisra a trimis unele din armatele sale cu Sayf Al-Himyari, pentru a lupta împreună cu el împotriva abisinienilor. Astfel, Allah subhana wa ta'ala le-a redat regatul (de exemplu, arabii din Yemen), împreună cu tot ceea ce avuseseră părinții lor.

Apoi, mari delegații de arabi au venit la el (Sayf Al-Himyari), să-l felicite pentru victoria lor. [Vezi Sirah ibn Hisham, 1:96-103]

Așa cum este menționat în tăfsirul surei „Al-Fath”, că atunci când Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a apropiat de trecătoarea care-l ducea la neamul Quraish, în ziua Al-Hudaybiyyah, cămila lui a îngenunchiat. Apoi, oamenii au încercat să o facă să se ridice, dar ea a refuzat. Deci, poporul a spus: „Al-Qaswa' (cămila) a devenit încăpățânată.” Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns:

„Al-Qaswa' nu a devenit încăpățânată, pentru că nu face parte din caracterul ei. Mai degrabă ea a fost oprită de către El, Preaînaltul, Cel care a reținut elefantul (de Abraha).”

Apoi Profetul, salla Allahu aleihi wa salam, a mai spus:

„Jur pe El, în mâna Cui este sufletul meu, ei (Quraishii) nu mă vor întreba despre nici o problemă din tratat, în care lucrurile sacre ale lui Allah sunt onorate, cu excepția faptului dacă sunt de acord cu ele.” Apoi el i-a făcut semn cămilei să se ridice și ea s-a ridicat. Acest hadith este unul dintre cele pe care Al-Bukhari le-a relatat singur. Acesta a fost înregistrat în cele două Sahih, că în ziua cuceririi orașului Mecca, Mesagerul lui

Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Adevărat, Allah a ținut la distanță elefantul de Mecca și El, Preaînaltul, a dăruit Trimisului Său și credincioșilor autoritatea peste aceasta. Și cu siguranță sacritatea sa a rămas la fel de sfântă ca și cu o zi înainte. Deci, lăsați pe cei care sunt prezenți să informeze pe cei care sunt absenți.”

(relatat de Bukhari și Muslim 2:988; Fath Al-Bari 1:248)

Acesta este sfârșitul Tăfsirului Surei Al-Fil, și toate laudele și mulțumirile I se cuvin numai lui Allah subhana wa ta'ala.

Allahu Alam

***„Oare n-ai văzut tu ce a făcut
Domnul tău cu oamenii
Elefantului?!”***

Viața este stabilă pe bazele justiției

~ de Gabriela Guettat ~

Justiția este echilibrul pe care Allah Preaînaltul l-a impus crea-turilor Sale, prin aceasta stabilind realizarea drepturilor pe acest pă-mânt. Ea este unul din fundamen-tele pe care această lume este clădită, fără ea viața neputând fi reformată.

Justiția duce la apropierea dintre oameni; asta e ceea ce Allah subhana wa ta'ala ne-a spus. De asemenea, participând la dezvoltarea bogăției în creșterea tinerei generații – care are o im-portanță majoră -, s-a asigurat securitatea celor cu putere și au-toritate.

Subliniind importanța justiției, s-a spus:

„Viața merge înainte, dar nu poate continua dacă există nedreptate în justiție.”

Ibn Taymiyah, radhi Allahu anhu, a spus:

„*Justiția este fundamentul pe care totul a fost reglementat. Atunci când problemele legate de această viață sunt rezolvate pe baze drepte, acela care le rezolvă este pe drumul cel bun, chiar da-că el nu se dovedește a fi o per-soană mumină. Pe de altă parte, în cazul în care această viață nu*

se bazează pe dreptate, atunci persoana respectivă nu va fi pe drumul cel bun, chiar dacă ea es-te dintre cei mumini.”

El, radhi Allahu anhu, a mai spus:

„*Justiția este legea pe care fiecare persoană trebuie să o ac-cepte pentru o altă persoană, în toate circumstanțele, nedreptatea fiind respinsă și interzisă în orice situație.”*

Sharia este de o importanță majoră, bazându-se pe justiție și încurajând-o.

În Coran, Allah subhana wa ta'ala spune:

„*O, voi, cei care credeți! Fiți făptuitori neclintiți ai dreptății, martori înaintea lui Allah, chiar împotriva voastră, împotriva pă-rinților și rudelor voastre - fie bogat sau sărac -, căci Allah cu-*

noaște cel mai bine ce este spre binele lor! Nu urmați poftelor, ca să nu vă abateți [de la dreptate]! Iar dacă voi faceți o mărturie mincinoasă sau vă sustrageți, [să știți că] Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți [*Khabir*]!"

(Surat An-Nisa', 4:135)

„O, voi, cei care credeți! Fiți statornici față de Allah și martori drepti! Să nu vă împingă ura împotriva unui neam să nu fiți drepti! Fiți drepti, căci aceasta este mai aproape de evlavie! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Bineștiutor [*Khabir*] a ceea ce faceți voi!"

(Surat Al-Ma'ida, 5:8)

În aceste două versete, Allah Preaînaltul spune credincioșilor să adopte dreptatea ca fiind una dintre obiceiurile și caracteristicile lor, folosind cuvântul „Qawwaam”, care este forma de mijloc a justiției.

Într-un alt verset, Allah Preaînaltul spune:

„Allah poruncește dreptatea, plinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și neleguire. El vă îndeamnă, pentru ca voi să vă aduceți aminte.”

(Surat An-Nahl, 16:90)

Ni se poruncește să facem egalitate în toate lucrurile și ni se atrage atenția asupra unor dome-

nii în care justiția este prezentă, de exemplu:

- Stabilirea justiției este necesară pentru a da oamenilor drepturile cuvenite, pentru cei care le merită. Astfel, șansele sunt egale pentru toate persoanele, dând oamenilor drepturi, conform abilităților lor.

- Soluționarea divergențelor dintre oameni trebuie să se bazeze pe justiție, fără nici o tendință de parțialitate.

Allah subhana wa ta'ala spune în Coran:

„Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă povățuiește Allah! Allah este Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [*Sami', Basir*]!"

(Surat An-Nisa', 4:58)

S-a relatat într-un hadith că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Judecătorii sunt de trei tipuri, dintre care doi vor ajunge în Iad și unul în Paradis. Un om care judecă împotriva a ceea ce este

drept, cu bună știință, este cel care merge în Iad. Și un judecător care nu știe, și astfel încalcă drepturile oamenilor, este cel care va merge în Iad. Și un judecător care se pronunță în conformitate cu ceea ce este drept, va merge în Paradis.”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

• Cel care depune mărturie trebuie să fie corect, atunci când dă probe sau informează despre ceea ce a văzut sau a auzit.

Allah subhana wa ta'ala spune:

„«Și să nu vă apropiați de averea orfanului, decât cu ceea ce ați putea s-o faceți și mai bună, până când el nu ajunge la maturitate; și împliniți măsurarea și cântărirea cu dreptate! Căci Noi nu impunem unui suflet decât atât cât poate el. Iar când spuneți [ceva], fiți drepecți, chiar când este vorba de o rudă apropiată și țineți-vă legământul față de Allah!»

Acestea vi le-a poruncit [Allah], poate că voi vă aduceți aminte!”

(Surat Al-'An'am, 6:152)

„Aceia care nu fac mărturie mincinoasă și dacă trec pe lângă clevetiri, trec cu vrednicie;”

(Surat Al-Furqan, 25:72)

• Referitor la corectitudinea în comportamentul față de soții, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Bărbatul care a avut două soții și a înclinat spre una din ele, în Ziua Judecării va fi înclinat într-o parte.”

(relatat de Abu Dawud, Tirmidhi, Nasa'i și Ahmad)

Referitor la comportamentul față de copii, părinții trebuie să le dea șanse egale acestora, în educație și în orice altceva. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Fii cu frică de Allah și fii drept cu copiii tăi.”

(relatat de Bukhari)

Un musulman trebuie să fie just în toate domeniile vieții și în tot ceea ce a fost menționat mai sus, fiind un bun exemplu.

De asemenea, un musulman trebuie să fie egal chiar și cu dușmanii săi, conform spuselor lui Allah subhana wa ta'ala:

„De aceea, cheamă-i tu [pe oameni] și mergi pe calea cea dreaptă - așa cum ți s-a poruncit - și nu urma poftelor lor! Și spune: «Cred în toate scripturile pe care

le-a trimis Allah! Mi s-a poruncit mie să judec cu dreptate între voi. Allah este Domnul nostru și Domnul vostru. Faptele noastre sunt ale noastre și faptele voastre sunt ale voastre. Nu este ceartă între noi și voi, Allah ne va aduna pe noi, căci la El este întoarcerea!”

(Surat Aş-Şura, 42:15)

Ca musulmani, atunci când vom adera la justiție în acest mod și o vom considera un mod de viață, ne vom extinde sentimentele de securitate, siguranță, precum și de îmbunătățire a societăților noastre. Mai mult, nedezvăluindu-ne grandoarea, vom aprecia

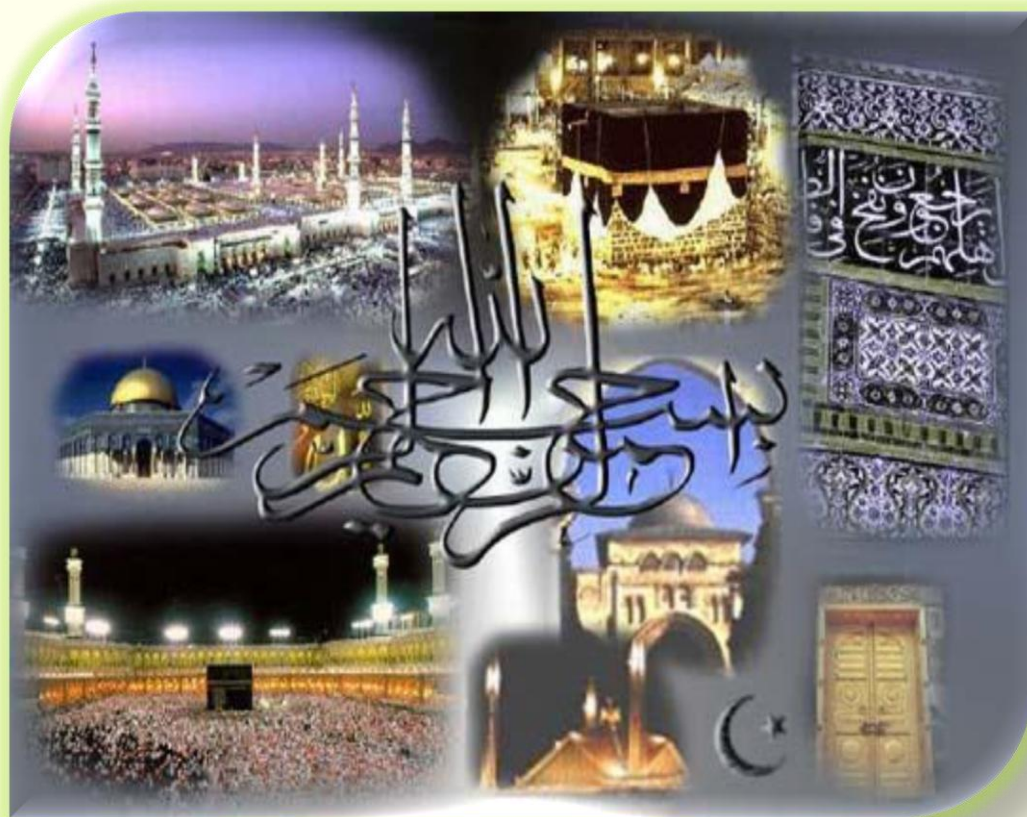
această parte sublimă a Islamului, mai mult decât pe altele.

Astfel, cei care vor cunoaște Islamul vor îmbrățișa această religie, fiind, la rândul lor, un exemplu printre musulmani.

Cerem de la Allah Preaîn-altul, Atotputernicul, Judecătorul (*Al-Hakam*), Cel Drept (*Al-'Adl*), să ne dea dreptate, să ne facă mai calmi și să ne apere de mânie.

Ameen!

Allahu Alam

Povestea elefantului – de Ibn Kathir

~ tradus de Manar Manar ~

Allah Preaînaltul spune:

1. Oare n-ai văzut tu (2) ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului?! (3)
2. Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert?! (4)
3. Și a trimis peste ei păsări în stoluri,
4. Ca să arunce asupra lor cu pietre din lut ars!
5. Și i-a făcut pe ei ca un ogor mâncat.

(Surat Al-Fil, 105:1-5)

Explicațiile numerelor din paranteză:

- 2) O, Mohammed!
- 3) Referire la expediția etiopiană condusă de Abraha, care a voit să distrugă sanctuarul Al-Ka'aba. Dar elefantul uriaș care mergea în fruntea oștii a refuzat să intre în Mecca și păsările trimise în stoluri au aruncat cu pietre de lut ars a-

supra oastei, distrugând-o în întregime.

- 4) Nu l-a zădărnicit.

At-Tabari a spus: „Primul care a domesticit elefanții a fost Ifridun ibn Athqiyān, care l-a omorât pe Ad-Dahhaq. Tot el a fost primul care a folosit șeile pentru cai. Dar primul care a domesticit și călărit caii a fost Tahmuris, al treilea rege de pe pământ. De asemenea, se spune că Ismail ibn Ibrahim, aleihi sallam, a fost primul care a călărit caii. Este foarte probabil ca el să fi fost primul dintre arabi care a călărit un cal (și Allah știe cel mai bine care e adevărul!).”

Se spune: Cu toate că elefantul este foarte mare, îi este frică de pisici. De aceea, unii spun că în timpul luptei lor împotriva indienilor, au adus pe câmpul de luptă câteva pisici, pentru a-i forța pe elefanți să se retragă.

Ibn Ishaq a spus: „Guvernatorul sau viceregele, Abraha Al-Ashram, a construit o biserică mare, foarte frumoasă, scriindu-i regelui Abisiniei, Negus, următoarele: «Am construit o biserică

pentru tine, așa cum nu s-a mai văzut alta, și intenționez să redirecționez pelerinii din Mecca către Abisinia.»”

Al-Suhaili a spus: „Abraha Al-Ashram i-a obligat pe yemeniți să construiască acea biserică, forțându-i în același timp să guste diferite umilinte. Obișnuia să taie mâna celui care venea la lucru târziu, după răsăritul soarelui. A luat multe lucruri de valoare din palatul din Bilqis, pe care le-a pus în biserică sa. El a luat marmura, pietrele prețioase și alte lucruri de valoare.

Mai mult decât atât, el a ridicat cruci din aur și din argint, a construit amvoane din abanos și fildeș, și a extins biserică. Ulterior, când Abraha a fost ucis, orice persoană a încercat să ia ceva ieșit din zidurile bisericii sau din ornamente, a ezitat de teamă ca djinnii să nu le facă vreun rău. Pentru că aceasta a fost ridicată pe mormântul a doi idoli, Ku'aib și soția lui, a căror înălțime era de aproximativ șaiszeci de coți.”

Deci yemeniții au păstrat nea-

tinsă biserică, până în epoca lui Al-Saffah, primul calif abisinian. El, Al-Saffah, a trimis un grup de învățați credincioși, care au demolat complet biserică, și așa a rămas ea, distrusă până în ziua de azi.

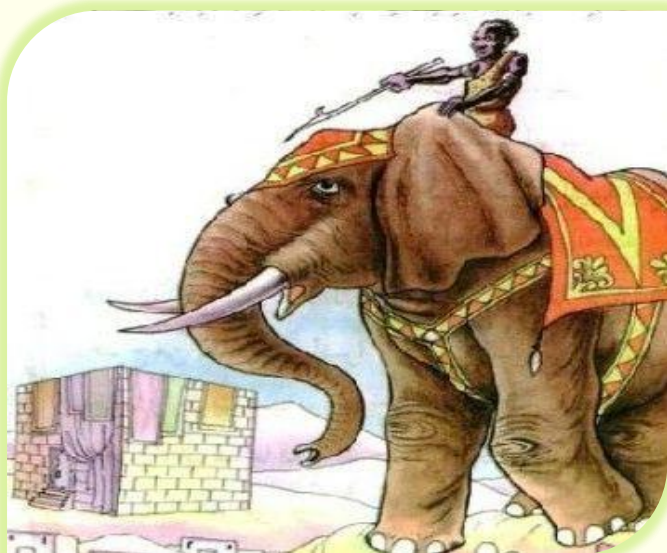
Ibn Ishaq a spus: „Când arabii au auzit de scrisoarea pe care Abraha i-a trimis-o lui Negus, un om din Kinanah, s-a înfuriat, a mers la biserică respectivă și a urinat pe zidurile ei. Nimeni nu l-a observat, și așa el s-a întors acasă în siguranță. Când vestea a ajuns la urechile lui Abraha, el a întrebat cine e acea persoană care a avut curajul să facă asemenea faptă. Răspunsul a fost: Cel care a făcut asemenea lucru (faptă) a fost unul dintre acei arabi care merg în pelerinaj la Ka'aba din Mecca, la auzul veștii că vrei să redirecționezi pelerinajul de la Casa Sfântă la biserică ta (recent construită). El, (arabul) s-a înfuriat și a venit să își arate dezacordul, prin fapta sa (privitor la ceea ce ai declarat).

Când a auzit asta, Abraha a luat foc și a jurat că va demola Ka'aba. Apoi, a ordonat abisiniilor (care erau creștini) să se pregătească de război. A pregătit o mare expediție către Mecca, la care a participat și un elefant. Arabii au auzit vestea și s-au îngrozit, dar au decis să lupte cu toate forțele împotriva lor. Unul dintre nobilii yemeniți, și anume Dhu Na-

far, s-a ridicat, împreună cu cei din neamul său și cei care au răspuns chemării sale, să lupte împotriva lui Abraha. Cele două părți s-au întâlnit; Dhu Nafar și cei care îl însoțeau au fost înfrânți, însuși Dhu Nafar fiind luat prizonier. A fost apoi adus în fața lui Abraha, care era aproape să-l ucidă, dar Dhu Nafar a spus: «O, rege! Nu mă omorî, s-ar putea să-ți fiu de folos.» Abraha, auzind aceste cuvinte, nu l-a omorât, ci l-a ținut legat în custodia sa. Apoi a plecat să ducă la bun sfârșit planul său.

A ajuns la Khath'am, unde s-a întâlnit cu Nufail ibn Habib Al-Khath'ami, care-și conducea cele două triburi ale sale - Shahrhan și Nahis - împreună cu aceia dintre arabi care l-au urmat. Nufail a fost și el învins și luat prizonier, pentru a fi adus în fața lui Abraha. Abraha intenționa să-l ucidă și pe el, dar Nufail a spus: «O, rege! Nu mă ucide. Pot să te conduc spre locul unde vrei să ajungi. Uite! Dovada mea de credință.» Abraha

l-a eliberat și l-a luat drept călăuză.

Când a trecut de Ta'if, a venit la el Mas'ud ibn Mu'tab ibn Malik ibn Ka'b ibn Amr ibn Sa'd ibn Auf ibn Thaqif, împreună cu cei care îl însoțeau, spunând: «O, rege! Nu suntem altceva decât sclavii tăi, ascultăm și ne supunem, nu există nici o vrajbă între noi, și casa noastră nu este ceea ce tu vrei – adică Al-Lat –; tu vrei doar Casa din Mecca. Prin urmare, vom trimite pe cineva cu tine, care te va conduce la aceasta.»

Ibn Ishaq a spus: „Al-Lat era o Casă «Sfântă» din Ta'if, și era pentru ei exact cum era Ka'aba pentru restul arabilor. Au trimis un om care se numea Abu Rughal, pentru a le arăta drumul spre Mecca. Au mers împreună, până au ajuns la un loc numit Al-Maghmas, unde Abu Rughal a murit. A fost înmormântat acolo și, mai târziu, arabii au pus o piatră pe mormântul său.

Ibn Ishaq a spus: „Se pare că Abu Rughal din povestea noastră avea același nume ca strămoșul său, pe al cărui mormânt a fost pusă o piatră, de către arabi. Mai mult decât atât, oamenii obișnuiau să pună pietre pe mormintele celor decedați.”

Ibn Ishaq a spus: „Când Abraha a ajuns în Al-Maghmas, a trimis un bărbat pe nume Al-Aswad

ibn Maqsud, împreună cu câțiva oameni, care au plecat în reconaștere. În urma acestei expediții, Al-Aswad și-a însușit unele din bunurile arabilor, printre care și două sute de cămile, care aparțineau lui Abdul Muttalib, unchiul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care era, pe atunci, unul dintre conducătorii nobililor. Pe lângă toate acestea, Quraishii, Kinanah și Hudhail au decis să lupte împotriva lui Abraha, dar au înțeles că nu pot să-și permită acest lucru și au renunțat la idee.

Apoi, Abraha l-a trimis pe Hanatah Al-Himiari în Mecca, ordonându-i să întrebe despre conducătorul oamenilor de aici, spunându-i: «Eu (regele) nu am venit să lupt împotriva ta, eu am venit doar să distrug Casa Sfântă. Dacă nu îmi stai în cale, nu îți voi face nimic.» Abraha a adăugat mesagerului său: «Și dacă își arată dorința de a nu lupta, adu-l la mine.»

Când Hanatah a intrat în Mecca, a întrebat cine este șeful sau conducătorul acolo. I s-a spus că este Abdul Muttalib ibn Hashim. L-

a întâlnit și i-a transmis mesajul său. Abdul Muttalib a spus: «Pe Allah! Nu intenționăm să luptăm împotriva voastră. Chiar nu ne putem permite acest lucru. Aceasta este Casa Sfântă a lui Allah și a prietenului (Khalil) Său, Ibrahim, aleihi *sallam*, și doar El, Preaînaltul, o poate proteja, dacă dorește acest lucru. Auzind acestea, Hanatah a spus: «Vino cu mine să-l întâlnești (pe Abraha), pentru că așa mi-a ordonat.» Abdul Muttalib l-a însoțit împreună cu câțiva dintre fiii săi, până când au ajuns în apropierea taberei lor.

Abdul Muttalib era foarte chipș și înalt, iar când Abraha l-a văzut, i-a arătat un mare respect, fiind foarte impresionat de acesta. Așa că nu l-a lăsat să stea singur în fața lui, dar nici nu putea să-l poftască să stea lângă el (lângă tronul său); așa că au stat împreună pe un covor scump. Apoi, a spus translatorului său: «Întreabă-l ce vrea.»

Abraha a fost surprins să audă că tot ceea ce dorea Abdul Muttalib era o compensație pentru cele două sute de cămile ale sale, dar nu i-a cerut să părăsească Ka'aba singur. Când Abraha și-a exprimat uimirea, Abdul Muttalib a răspuns: «Eu sunt stăpânul acestor cămile, întrucât Ka'aba are un Stăpân care o va păzi.» Abraha a spus: «Nimeni nu o poate proteja de mine.» Abdul Muttalib a răspuns:

«Tu ești pe cont propriu.» Într-un sfârșit, Abraha i-a dat înapoi cămilele.”

Ibn Ishaq a spus: „Se spune că atunci când Abdul Muttalib a intrat la Abraha, a fost însoțit de Ya'mur ibn Nafa'ah ibn Adiy ibn Ad-Dail ibn Bakr ibn Abd Manah ibn Kinanah, șef al tribului Banu Bakr, și Ibn Khuwaylid Wa'ilah, șef al tribului Hudhail Abraha, care a oferit o treime din proprietățile districtului Tihamah, în schimbul întoarcerii și lăsării Ka'abei în pace. Dar Abraha a refuzat oferta lor.”

Ibn Ishaq a adăugat: „Eu nu sunt sigur despre autenticitatea acesteia!”

Când Abdul Muttalib s-a întors acasă, a spus Quraishilor despre ceea ce s-a întâmplat între el și Abraha și a ordonat să se evacueze Mecca și să se mute în munți. Apoi el, însoțit de câțiva bărbați, au stat ținând strâns inelul de la ușa Ka'abei, invocând pe Allah subhana wa ta'ala și cerând ajutorul Lui, împotriva lui Abraha și a trupelor sale.

Ibn Ishaq a spus: „Atunci, Abdul Muttalib a lăsat inelul ușii și s-a întors împreună cu tovarășii săi în munți, căutând adăpost și așteptând ceea ce s-ar putea întâmpla în continuare. Dimineața, Abraha s-a pregătit pentru a intra în Mecca, împreună cu trupele și elefantul său. Numele elefantului

era Mahmoud. Când el a fost îndreptat spre Mecca, Ibn Nufail Habib a venit lângă el și i-a șoptit la ureche: «Îngenunchează, Mahmoud, și întoarce-te acasă în siguranță; ești în Orașul Sacru al lui Allah.» Apoi a dat drumul urechii și elefantul a îngenunchiat.”

As-Suhaili a spus: „Aceasta înseamnă că elefantul a căzut la pământ, căci elefanții nu îngenunchează.” Se spune că unii elefanți pot să îngenuncheze întocmai precum cămilele (și Allah știe cel mai bine).

Nufail ibn Habib a plecat și a urcat pe munte, până a fost departe și în siguranță. Abisinienii au bătut elefantul, forțându-l să se ridice în picioare, dar el a refuzat. Ei l-au lovit la cap cu arme, însă el a refuzat în continuare. Au făcut tot posibilul să-l forțeze să stea în picioare, dar nu au putut. I-au îndreptat fața către Yemen și el s-a ridicat, încercând să fugă într-acolo. Ei l-au îndreptat către Sham (Siria) și apoi spre est, și elefantul

s-a ridicat și a încercat să fugă înspre acestea. Apoi din nou, ei l-au îndreptat către Mecca, dar el a refuzat să se miște.

Atunci, Allah Atotputernicul a trimis peste ei păsări de la malul mării, asemănătoare vulturilor. Fiecare pasăre ținea câte trei pietre: una în ciocul său și celelalte în cele două picioare. Pietrele erau ca mazărea și linte, și nici unul dintre abisinieni nu a fost lovit de o piatră, dar el (elefantul) a fost ucis. Mai mult, păsările nu au lovit cu toate pietrele.

Ibn Ishaq a spus: „*Abisinienii au fugit, în timp ce moartea îi urmărea la fiecare pas, iar Abraha a fost lovit și el de o piatră. Ei i-au luat corpul, iar acesta a început să se rupă bucățică cu bucățică, până au ajuns la San'a. La scurt timp, pieptul i-a crăpat (după cum au susținut istoricii) și el a murit.*”

Ibn Ishaq a spus: „*Ibn Utbah mi-a spus că acel an a fost primul an în care rujeola și copacii amari au apărut pentru prima dată în Peninsula Arabă.*”

Ibn Ishaq a mai spus: „Când Allah Preaînaltul l-a trimis pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, El, *subhana wa ta'ala*, le-a reamintit Quraishilor că prin Mila Sa i-au înfrânt ei pe abisinieni, spunând:

1. Oare n-ai văzut tu ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului?!

2. Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert?!

3. Și a trimis peste ei păsări în stoluri (Ababil),

4. Ca să arunce asupra lor cu pietre din lut ars [Sijjil]!

5. Și i-a făcut pe ei ca un ogor mâncat.

(Surat Al-Fil, 105:1-5)

Apoi, Ibn Hisham și Ibn Ishaq au început să interpreteze această Surah, iar după ce au terminat, au declarat următoarele:

Ibn Hisham a spus: „Cuvântul «Ababil» înseamnă «în stoluri», deși arabii nu au folosit niciodată acest cuvânt înainte de revelația Gloriosului Coran. În schimb, cuvântul «Sijjil», Yunus-Nahwi și Ubaidah Abu mi-au spus că a fost folosit de către arabi cu sensul de solid și puternic.”

Mai mult decât atât, unii interpreți au susținut că inițial au fost două cuvinte în persană, și anume «Sinj» și «Lil», dar arabii le-au făcut unul singur. «Sinj» înseamnă piatră, stană, iar «Lil» înseamnă lut sau pietre grele, formate din

aceste două materiale (piatră și lut). El a adăugat: «'Asf» vine de la frunze.

AI-Kasa'î a spus: „Am auzit unii gramaticieni spunând: «Forma de singular a cuvântului „Ababil” este „Ibil”.»”

În plus, mulți dintre savanții noștri au spus: „Ababil” înseamnă stoluri de păsări, grupate ici-colo.

Abdullah ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus: „Ciocurile lor erau ca cele ale păsărilor, iar picioarele lor erau ca cele ale câinilor.” Ikrimah a adăugat: „Capetele lor erau ca cele ale leilor, iar pentru că au venit de la malul mării, culoarea lor era verde.”

De asemenea, Umair Ubaid a spus: „Acestea au fost păsări marine, negre, care țineau pietre în ciocurile și picioarele lor.” Abdullah ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus, de asemenea: „Ele arătau precum pasărea Phoenix, iar cea mai mică piatră care a fost cărată era egală cu capul unui om; dar erau și pietre egale cu o cămilă.” Același punct de vedere a fost susținut și de Yunus ibn Bakir, după Ibn Ishaq. Unii interpreți

au spus: „Pietrele au fost prea mici (dar Allah știe cel mai bine!)”

Ibn Abu Hatim a spus: „Abu Zarah ne-a spus, sub autoritatea lui Mohammed ibn Abdullah ibn Abu Shaibah, care a auzit de la Mu'awiyah, care a auzit de la Al-A'mash, care a auzit de la Abu Sufyan, care l-a auzit pe Ubaid ibn Umair spunând: „Când Allah Preaînaltul a vrut să distrugă însoțitorii elefantului, El, subhana wa ta'ala, a trimis împotriva lor stoluri de păsări de la malul mării, asemănătoare vulturilor, iar fiecare dintre ele țineau trei pietre: una în cioc și două în cele două picioare. Ele au zburat până au fost direct deasupra armatei, au țipat și au dat drumul pietrelor. În plus, Allah Preaînaltul a trimis un vânt puternic, care a lovit pietrele, iar acest lucru a adăugat viteză și forță acestora, lucru care a cauzat pieirea unei mari părți din armată.”

Ibn Ishaq a spus, așa cum declarase și puțin mai devreme: „Nu toți au fost loviți de pietre. Mai degrabă, unii dintre ei au reușit să se întoarcă în Yemen și să le povestească cele întâmplate oamenilor de acolo. Însuși Abraha a fost lovit de pietre, fiind dus, apoi, în Yemen, unde a murit. Fie ca Allah Cel Atotputernic să-l blesteme!”

Ibn Ishaq a relatat: „Am auzit de la Abdullah ibn Abu Bakr, care a auzit de la Samurah, care a au-

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ قَتَلْنَا بِأَصْحَابِ الْبَيْتِ

أَلَمْ نَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضليلِهِمْ

وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِمْوَلٍ

لِيُجْعَلَهُمْ كَذُفًّا مَّا كُورٍ

zit-o pe Aisha, radhi Allahu anha, spunând: «Am văzut călărețul și îngrijitorul elefantului de la Mecca, care era orb, cerând oamenilor să îi hrănească.» Numele îngrijitorului era Anis, iar al călărețului era necunoscut (dar Allah știe cel mai bine!)”

În Tăfsirul lui, An-Naqqash a menționat că inundațiile au dus departe trupurile lor moarte, aruncându-le în mare. În același an, anul elefantului, s-a născut și Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Însă unii oameni de știință spun că această întâmplare a avut loc cu doi ani înaintea nașterii Profetului, salla Allahu aleihi wa salam.

Apoi, Ibn Ishaq a spus că arabii au compus poezii în cinstea aceluia eveniment în care Allah Preaînaltul a adus victoria în Casa Sa Sacră, în care El, subhana wa ta'ala, a vrut să se aducă onoare, demnitate, purificare și respect pentru Mesagerul Său, salla Allahu aleihi wa sallam, prin Legea pe care a trimis-o împreună cu el.

Unul dintre stâlpii fundamentali ai acestei legislații este Rugăciunea, care se face în direcția (Qiblah) onorabilei Ka'aba. Ceea ce Allah Cel Atotputernic a făcut stăpânilor elefanților nu a fost niciodată de dragul Quraishilor. De exemplu, unii creștini abisini- eni erau mult mai aproape de Ka'aba decât politeiștii din neamul Quraish, însă victoria a avut loc ca o pregătire pentru apariția Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

Atât Ibn Ishaq, cât și alții, au adăugat: „După moartea lui Abraha, abisini- enii au fost conduși de către fiul său, Yaksum, apoi de către fratele său, Masruq ibn Ab- raha, care a fost ultimul lor rege.”

Incidentul cu elefantul a avut loc în luna Al-Muharram (prima lună din calendarul Hijri), anul 882, în conformitate cu calendarul roman.

După moartea lui Abraha, la conducerea Yemenului au venit cei doi fii ai săi, iar odată cu aceștia, domnia abisini- enilor în Yemen a luat sfârșit, biserica construită de Abraha ajungând în paragină. Nimeni nu se putea, însă, apropia de aceasta, deoarece fusese construită peste locul în care erau în- mormântați doi idoli: Ku'aib și soția lui. Cei doi idoli erau făcuți din lemn, iar înălțimea lor era de aproximativ șaiszeci de coți și erau atinși de djinni. Din acest motiv,

nimeni nu putea risca să se apropie de biserică sau să ia ceva din zidurile sau ornamentele bisericii, deoarece se temeau de răul pe care i l-ar putea face djinnii.

Așadar, biserica a rămas pustie, până în momentul primului calif abisinian, As-Saffah, la care a ajuns vestea bogățiilor găsite în interiorul bisericii. El a trimis pe conducătorul său peste Yemen, Ibn Al-'Abbas Ar-Rabi, să o distrugă și să aducă toate obiectele de preț ce le-ar putea găsi acolo.

Fiecare dintre noi ar trebui să ne ridicăm mâinile și să ne rugăm lui Allah Preaînaltul, spunând:

„O, Allah, toate laudele sunt pentru Tine; Tu ești Lumina Cerurilor și a Pământului. Toate laudele sunt pentru Tine; Tu ești Păstrătorul Cerurilor și al Pământului. Toate laudele sunt pentru Tine; Tu ești Domnul Cerurilor și al Pământului și a tot ceea ce este între ele. Tu ești Adevărul, și promisiunea Ta este adevărată, și

vorbele Tale sunt adevărate, și întâlnirea cu Tine este adevărată, și Paradisul Tău este adevărat, și Iadul (Focul) este Adevărat, și toți proorocii sunt adevărați, și Ceasul este adevărat. O, Allah! Mă dedic Ție și cred în Tine, depind de Tine și mă căiesc Ție, și pentru cauza Ta lupt, și după regulile Tale îmi trăiesc viața. Deci, Te rog iartă-mi păcatele trecute și viitoare, și acele păcate pe care le-am făcut în secret sau în public. Eu pe Tine Te slăvesc, și nimeni nu e demn de a fi venerat, în afară de Tine.”

Allahu Alam

(cot, pl. coți = Veche unitate de măsură pentru lungimi, egală cu 0,664 metri (în Muntenia) sau cu 0,637 metri (în Moldova), care reprezenta distanța de la cot până la încheietura palmei. Sursa - DEX)

Cele trei bucăți de pâine și lăcomia oamenilor

~ de Yasmin Dorina ~

Aceasta este o istorisire bogată în moralitate, pe care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a prezentat-o ca o lecție de viață, plină de învățături islamice. Fiecare dintre noi trebuie să luăm aminte la ceea ce s-a întâmplat cu cei a căror inimi au fost atașate numai de beneficiile acestei lumi.

Profetul Issa, *aleihi sallam*, fiul lui Maryam, *radhi Allahu anha*, demn de un rang de mari profeti onorabili, era apreciat de

oameni, deoarece căuta binecuvântările lui Allah *subhana wa ta'ala* și beneficiile, numai în favoarea Lui, *Preaînaltul*.

Într-o zi, el, *aleihi sallam*, a pornit la drum împreună cu un om, până când au ajuns la malul unui fluviu, unde s-au așezat să mănânce. Ei aveau trei bucăți de pâine, dar nu au mâncat decât două. După ce au terminat, Profetul Issa, *aleihi sallam*, s-a ridicat să bea apă dar, când s-a întors, a

văzut că cea de a treia bucată de pâine dispăruse. L-a întrebat pe omul care-l însoțea ce s-a întâmplat cu bucata de pâine rămasă, iar omul i-a spus că nu știe.

Apoi ei și-au reluat drumul și au ajuns la marginea unei păduri, unde au văzut o căprioară și cei doi pui ai ei. Profetul Issa, *aleihi*

sallam, a făcut un semn unuia dintre pui, care veni spre ei alergând. El, *aleihi sallam*, l-a sacrificat și au mâncat o parte din carne, apoi Profetul Issa, *a-*

leihi sallam, a adunat oasele și a spus:

„Cu voia lui Allah *subhana wa ta'ala*, ridică-te!”

Reînviat, micuțul pui de căprioară, cu înfățișarea de dinainte, se ridică și se întoarse la mama lui.

Profetul Issa, *aleihi sallam*, se uită la omul care-l însoțea și îi spuse: „Te întreb din nou: pe Allah, Cel care a făcut acest mira-

col, cine a luat acea bucată de pâine?"

Omul a răspuns din nou: „Nu știu.”

Cei doi și-au continuat drumul și au ajuns în deșert, unde s-au așezat, iar Profetul Issa, aleihi sallam, a luat în palmele sale puțin nisip de jos și a spus: „Transformă-te în aur, prin voia lui Allah subhana wa ta'ala.”

Atunci nisipul din palma lui s-a transformat în aur. El, aleihi sallam, l-a împărțit în trei părți, și a spus către om: „O parte e pentru mine, o parte e pentru tine și o parte e pentru cel care a luat bucată de pâine.”

Dintr-o dată, ochii omului au început să sclipească de bucurie și a spus: „Eu sunt cel care a luat bucată de pâine.”

Atunci Profetul Issa, aleihi sallam, i-a spus: „Ia tot ceea ce este pentru tine.” (Adică prima treime, a doua treime și a treia treime.)

În timp ce omul era foarte fericit pentru ceea ce dobândise, Profetul Issa, aleihi sallam, îl părăsi.

Câteva momente mai târziu, au apărut doi tâlhari, care au vrut să-lucidă, pentru a-i fura aurul acestui om. El le-a spus hoților: „De ce vreți să mă ucideți? Putem să împărțim aurul!”

Cei doi au căzut de acord cu el și l-au ales pe unul dintre ei să meargă în sat, să aducă alimente.

În drumul său, el și-a spus: „De ce să împart această bogăție cu cei doi?” Sheitan, audhu billah, i-a insuflat o soluție, și anume să otrăvească mâncarea celor doi și, după moartea lor, totul o să-i revină numai lui.

În același timp, ceilalți doi complotau să-l omoare, când se va întoarce cu mâncarea, și să împartă aurul numai în două părți.

Astfel, când omul a revenit cu alimentele, cei doi l-au omorât și apoi au început să mănânce din mâncarea adusă de acesta, după scurt timp murind însă și ei, otrăviți.

Astfel, toți trei zăceau morți, iar aurul rămase neatins.

Profetul Issa, aleihi sallam, a trecut pe lângă cei trei oameni morți, însoțit de oamenii săi de

încredere. El, aleihi sallam, știa ceea ce s-a întâmplat și a spus, atenționându-i pe însoțitorii săi: „Astfel procedează oamenii josnici! Priviți la ceea ce au făcut ei, și feriți-vă de aceasta.”

Harisa ibn Wahb, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Vreți să vă spun cine sunt cei care vor intra în Rai? Toți cei slabi și săraci care, dacă jură pe Allah, li se îndeplinește cerința. Vreți să vă spun cine sunt cei care vor

intra în Iad? Fiecare bogat, zgârcit și îngâmfat.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Lăcomia și lupta de a acapara lucruri numai pentru sine duce la împietrirea dragostei pentru aproapele nostru. Cei avari nu vor avea parte de nimic bun, nici în această lume și nici în Viața Eternă.

Fie ca Allah Preaînaltul să permită, prin aceasta, îndrumarea multor oameni.

Ameen!

Concurența de a face fapte bune

~ de Gabriela Guettat ~

Credincioșii au un spirit competitiv natural și niciodată în această viață nu caută odihnă, aspirând la atingerea perfecțiunii în credință. Credinciosul simte că el este întotdeauna în concurență cu ceilalți credincioși, încercând astfel să-și atingă obiectivele.

Allah subhana wa ta'ala spune în Coran:

„Și cei ce s-au aflat în frunte se vor afla înaintea. ~ Aceștia sunt cei mai apropiați,”

(Surat Al-Waqi'a, 56:10-11)

Islamul cere musulmanilor să fie un exemplu pentru cei drepti. Allah Preaînaltul spune, despre acești credincioși:

„Și aceia care zic: «Doamne, dă-ne nouă de la soațele noastre și de la vlăstarele noastre mângâiere pentru ochi și fă din noi călăuză pentru cei evlavioși!»;”

(Surat Al-Furqan, 25:74)

În textele scrise în Sharia, constatăm că, atunci când se referă la problemele legate de Viața de Apoi, aceasta îi îndeamnă pe musulmani să concureze în mod explicit, în toate acțiunile lor. Pe de altă parte, atunci când se referă la problemele din această lume, îi îndeamnă pe credincioși în a dispersa pașnic, și a nu lăsa să se întoarcă unul împotriva altuia, sau în a concura pentru a atinge plăcerile lumesti.

Allah subhana wa ta'ala spune:

„Și grăbiți-vă spre iertarea Domnului vostru și spre Raiul cel întins cât cerurile și pământul, pregătit pentru cei evlavioși, ~ Care dau milostenii, atât atunci când au parte de belșug, cât și atunci când sunt la necaz, care-și stăpânesc mânia și care iartă oamenilor, căci Allah îi iubește pe cei care plinesc fapte bune”

(Surat 'Al-'Imran, 3:133-134)

Descriind plăcerile din Paradis, Allah Preaînaltul spune:

„Cei drepti se vor afla în [Grădinile] plăcerii. ~ Îi vor privi de pe divanuri. ~ Pe fețele lor vei recunoaște strălucirea Raiului. ~ Li se va da să bea dintr-un nectar pe-

cetluit, ~ A cărui pecete este moscul. Și întru aceasta [se cuvine] să se întreacă cei care se întrec.”

(Surat Al-Mutaffifun, 83:22-26)

Multe alte versete se referă la acest subiect, existând, de asemenea, multe relatări din Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu referire la concurența în a face fapte bune.

Salim a relatat, sub autoritatea tatălui său, Ibn Omar, *radhi Allahu anhum*, că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Invidia nu este justificată, decât numai în cazul a două persoane: unul căruia i-a fost dată cunoașterea Coranului de către Allah și îl recită în timpul nopții și în timpul zilei (și de asemenea acționează conform lui) și unul căruia i-a fost dată averea de la Allah și o cheltuiește în timpul nopții și în timpul zilei (pentru

bunăstarea altora, căutând mulțumirea lui Allah).”

(relatat de Muslim)

Entuziasmul pentru ceea ce se numește concurență este lăudabil, în actele de ascultare.

Alte exemple de concurență le găsim în acte de cult, cum ar fi chemarea la rugăciune (Adhanul).

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Dacă oamenii ar ajunge să cunoască binecuvântarea chemării la rugăciune și statul în primul rând, n-ar mai putea face altceva decât să tragă la sorti, pentru a-și apăra aceste avantaje. Dacă ei și-ar da seama de binefacerea rugăciunii de dimineață, ar alerga să facă rugăciunea și, dacă ar cunoaște meritul rugăciunii de după căderea nopții și a rugăciunii dinainte de zorii zilei, ar veni să se roage, chiar de-ar trebui să se târască (în genunchi).”

(relatat de Muslim)

În plus, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a îndrumat pe musulmani în a face fapte bune, pentru a primi răsplata în Viața de Apoi, spunând:

„Fii ager la fapte bune (înainte să te lași copleșit) de mânie, ca de o noapte întunecoasă. (În aceste timpuri furtunoase) omul se comportă ca un musulman dimineața și ca un necredincios seara,

sau ca un credincios seara și un necredincios dimineța, strigându-și credința la mezat, pentru bunuri lumesti.”

(relatat de Muslim)

Şadad ibn Aus, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Un om înțelept este acela care-și impune cumpătarea (și se înfrânează de la fapte rele) și face fapte bune, ca să-l ajute după moarte; omul prost este acela care se supune poftelor și plăcerilor sale și caută la Allah doar împlinirea dorințelor sale deșarte.”

(relatat de Tirmidhi)

Într-un alt hadith ni se relatează că:

„Abu Bakr și Omar, radhi Allahu anhum, l-au auzit pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care lăuda modul în care Ibn Masuud, radhi Allahu anhu, recita Coranul, spunând:

«O persoană care vrea să recite Coranul în același mod tandru

în care a fost revelat, ar trebui să îl recite așa cum o face Ibn Umm 'Abd (Ibn Masuud).»

Omar, radhi Allahu anhu, s-a grăbit, pe timpul nopții, să îi transmită aceste vești bune lui Ibn Masuud, radhi Allahu anhu. Ibn Masuud, radhi Allahu anhu, la întrebat: «De ce ai venit la această oră?»

Omar, radhi Allahu anhu, i-a răspuns: «Îți aduc vești bune, despre ceea ce a spus Trimisul lui Allah despre tine.»

Ibn Masuud, radhi Allahu anhu, i-a spus: «Abu Bakr ți-a luat-o deja înainte.»

Omar, radhi Allahu anhu, i-a răspuns: «Dacă într-adevăr a făcut-o, atunci înseamnă că, de obicei, el ne precede în tot ceea ce este bun. Ori de câte ori am concura unul cu altul, Abu Bakr câștigă întotdeauna.»

(relatat de Ahmad)

Aceasta a fost morala nobilă și sublimă a acestor oameni vrednici de urmat. Ei nu s-au certat, s-au respectat, cu dragoste pentru Allah Preaînaltul, învățând de la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, că bunătatea este mai presus decât rachiuna, disprețul și invidia.

Există o diferență mare între concurența lăudabilă, în ceea ce privește dragostea pentru Viața de Apoi, și concurența în lumea afacerilor sau a plăcerilor lumesti.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a avertizat musulmanii despre acest tip de concurență, spunând:

„Fii fericit și speră pentru ceea ce îți aduce plăcere. Pe Allah, nu sărăcia este cea de care îmi este frică pentru voi; mai degrabă îmi e frică de plăcerile acestei vieți, care vă vor fi date din abundență, așa cum au fost date din abundență celor care au venit înaintea voastră; și veți începe să concurați unul cu celălalt, de dragul acestor plăceri, și aceasta vă va distruge, așa cum i-a distrus pe ei.”

(relatat de Muslim)

Predecesorii pioși și evlavioși au înțeles acest lucru și au concurat între ei, pentru Viața de Apoi. Aceste plăceri lumești au fost lipsite de valoare pentru ei.

Al Hasan, *radhi Allahu anhu*, a declarat:

„Pe Allah, am văzut oameni care văd această viață mai nesemnificativă decât praful pe care te plimbi, nepăsându-le dacă au ceva sau nu.”

El a mai spus:

„Dacă cineva concurează cu tine în religia ta, atunci concurează cu el, și dacă concurează cineva cu tine pentru plăcerile acestei vieți, atunci lasă-le pentru el.”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa*

sallam, a spus:

„Privește la cei care stau la un nivel mai jos decât tine, și nu privi la cei care stau la un nivel mai înalt decât tine; aceasta va face favorurile (date de Allah *subhana wa ta'ala*) să fie nesemnificative (în ochii tăi).”

(relatat de Muslim)

Cu toate acestea, concurența în viața lumească există, în viața unor musulmani.

Noi cerem lui Allah Preaînaltul să ne permită să facem bine, să ne facă dintre cei care au urmat calea cea dreaptă, cu intenția de a câștiga Paradisul, *inshaAllah*, prin concurența pe calea bună și lăudabilă, toate fiind legate de Viața de Apoi.

Allahu Alam

Omar, un băiețel zgomotos

~ de Ionela Noour ~

Omar era un băiețel zgomotos, care nu se oprea din a face lucruri stupide. Își distrugea lucrurile, spărgea farfuria din vesela mamei lui, se certa cu prietenii săi pentru orice fel de lucruri și, pe deasupra, nu respecta nici natura și nici animalele. Se credea regele acestei lumi.

Într-o frumoasă dimineață, pe când se plimba prin grădină, văzu un fluturaș foarte frumos colorat și începu să alerge, încercând să îl prindă.

Din alergătura sa îl opri vederea unei flori foarte frumoase. Întinse mâna brutal, să o rupă, însă de-odată auzi o voce subțire care, plângând, îl rugă:

„Nu mă rupe, te rog frumos! Eu sunt foarte fragilă și nu mă pot apăra de agresori!”

Omar făcu o grimasă de nemulțumire și, pe un ton indiferent, îi zise:

„Ce e o floare? Care este utilitatea ta? Tu nu ai nici o valoare în această viață.”

Și, fără să acorde nici o importanță la ceea ce auzise, o prinse violent de fragila ei tulpină, vrând să-i rupă petalele.

Dar dintr-o dată țipă de durere. O micuță albină, care era pitită între petalele florii de unde recolta polenul pentru a se întoarce la stup să fabrice savuroasa miere, deranjată de acest intrus, îl înțepă drept pe nas.

Toată lumea îl auzea pe Omar cum plângea și se agita. Atunci, aceeași micuță și gingașă voce îi spuse:

„Învăță că Bunul Allah Preaînaltul nu a creat nici o viață, fără ca aceasta să nu aibă vreo importanță. Dacă vrei să fii iubit, nu trebuie să faci rău nici unei creaturi.”

„...«Doamne, n-ai făcut aceasta în deșert! Slavă Ție!»”

(Surat 'Al-'Imran, 3:191)

Omar își șterse lacrimile, ascultând aceste cuvinte, apoi se uită la albina care zbura foarte aproape de floare și, surâzând, zise:

„Mulțumesc, micuță albină, înțepătura ta m-a durut, dar ea m-a învățat valoarea iubirii față de alții!”

Albinele, fluturii și florile sunt utile, și trebuie să respectăm natura.

Iubim pentru a fi iubiți!

Animalele din Cartea Sfântă a Islamului

~ de Melek Cherim ~

Răspundeți la întrebări:

1. Allah subhana wa ta'ala a spus în Coranul cel Sfânt: „**Acesta este toiagul meu, pe care mă sprijin și cu care scutur frunzele pentru oile mele și de la care mai am și alte foloase.**” Care profet I-a răspuns astfel lui Allah Preaînaltul, atunci când Acesta I-a întrebat: „**Dar ce este aceea din [mâna ta] dreaptă, Moise?**” (Surat Ta-Ha, 20:17-18)

- A) Musa, aleihi sallam
- B) Dawud, aleihi sallam
- C) Ibrahim, aleihi sallam

2. Allah subhana wa ta'ala a spus în Coranul cel Sfânt: „**Aceia pe care voi îi chemați în locul lui Allah nu vor putea crea nici măcar, chiar de s-ar uni ei pentru aceasta!**” (Surat Al-Hajj, 22:73). Despre ce animal este vorba?

- A) O libelulă
- B) Un fluture
- C) O muscă

3. Allah subhana wa ta'ala a spus în Coranul cel Sfânt: „**O, voi ! Intrați în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon și oștile sale, fără ca ei să-și dea seama!**” (Surat An-Naml, 27:18). Despre ce animale este vorba?

- A) O, voi greierilor!
- B) O, voi furnicilor!
- C) O, voi cărăbușilor!

4. Allah subhana wa ta'ala a spus în Coranul cel Sfânt: „**Și I-am răscumpărat pe el (pe Ismail) printr-o jertfă minunată.**” (Surat As-Saffat, 37:107). Despre ce animal este vorba?

- A) O cămilă
- B) O oaie
- C) O vacă

5. Allah subhana wa ta'ala a spus în Coranul cel Sfânt: „Pilda lui este asemenea pildei : dacă îl alunji, el scoate limba gâfâind; dacă îl lași în pace, tot scoate limba gâfâind.” (Surat Al-'Araf, 7:176).

Despre ce animal este vorba?

- A) O pisică
- B) Un câine
- C) O șopârlă

6. Despre ce animal este vorba, atunci când Allah subhana wa ta'ala spune în Coranul cel Sfânt: „Și aduceți-vă aminte când Moise a zis neamului său: «Allah vă poruncește să înjunghiați »” (Surat Al-Baqara, 2:67)?

- A) O vacă
- B) Un câine
- C) O capră

7. Despre ce animal este vorba, atunci când Allah subhana wa ta'ala spune în Coranul cel Sfânt: „Și neamului Thamud i l-am trimis pe fratele lor Salih, care le-a spus: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți un alt dumnezeu în afară de Allah! Iată că aveți dovada limpede de la Domnul vostru. Aceasta este lui Allah, dăruită vouă drept semn. Lăsați-o să mănânce pe pământul lui Allah și nu o atingeți cu nici un rău, ca să nu vă ajungă o pedeapsă dureroasă!»” (Surat Al-'Araf, 7:73)?

- A) O cămilă
- B) Un leu
- C) O vacă

8. Allah subhana wa ta'ala a spus în Coranul cel Sfânt: „Oare nu ai văzut tu ce a făcut Domnul tău cu oamenii ?” (Surat Al-Fil, 105:1). Despre ce animal este vorba?

- A) Un elefant
- B) O maimuță
- C) Un tigru

9. Despre ce animal este vorba, atunci când Allah subhana wa ta'ala spune în Coranul cel Sfânt: „Pilda acelor care au luat un ocrotitor în locul lui Allah este ca pilda care și-a făcut o casă.” (Surat Al-'Ankabut, 29:41)?

- A) Un șoarece
- B) Un păianjen
- C) O pasăre

10. Despre ce animal este vorba, atunci când Allah subhana wa ta'ala spune în Coranul cel Sfânt: „«Aruncă-l, Moise!» L-a aruncat și iată-l [preschimbat într-] un ce se târa.” (Surat Ta-ha, 20:20)?

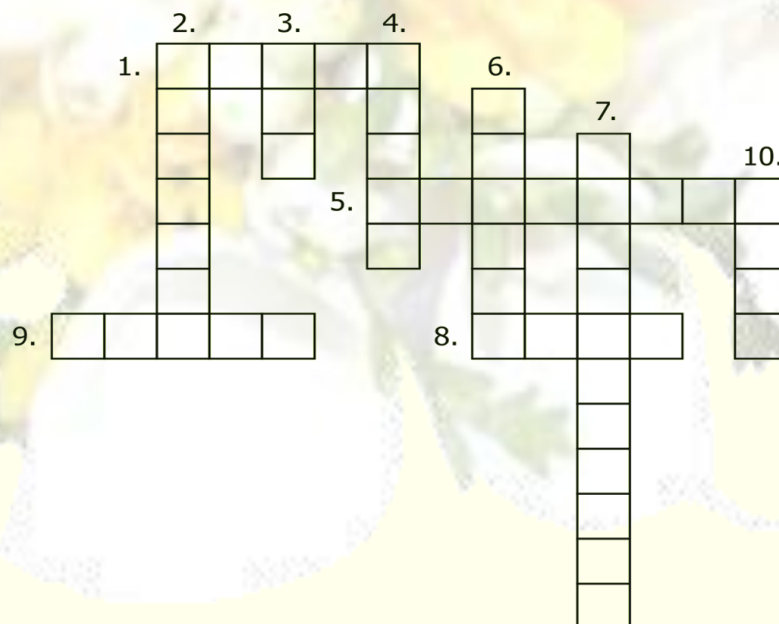
- A) Un șarpe
- B) O broască țestoasă
- C) O șopârlă

Careu educativ

~ de Melek Cherim ~

1. Casa Sfântă a Islamului
2. Prima soție a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam
3. Slujitor al lui Allah subhana wa ta'ala (în limba arabă)
4. Creatorul acestui Univers
5. Numele tatălui Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam
6. Se mai numește și Yathib
7. Numele anului în care s-a născut Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam
8. Numele primei sure revelate de Allah subhana wa ta'ala
9. Limba Coranului
10. Numele peșterii în care se afla Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, când a primit prima revelație

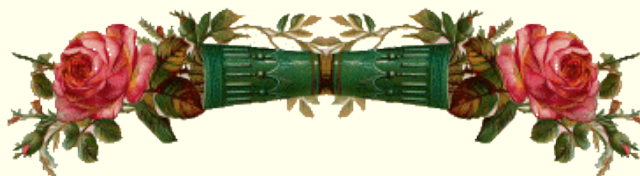
Răspunsurile corecte, la întrebări și la careul educativ, le veți găsi, inshaAllah, în numărul următor.

Să continuăm să învățăm despre siluete

~ de Norhan Diana ~

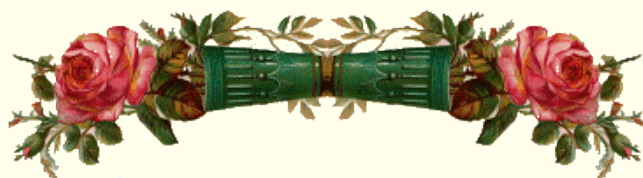
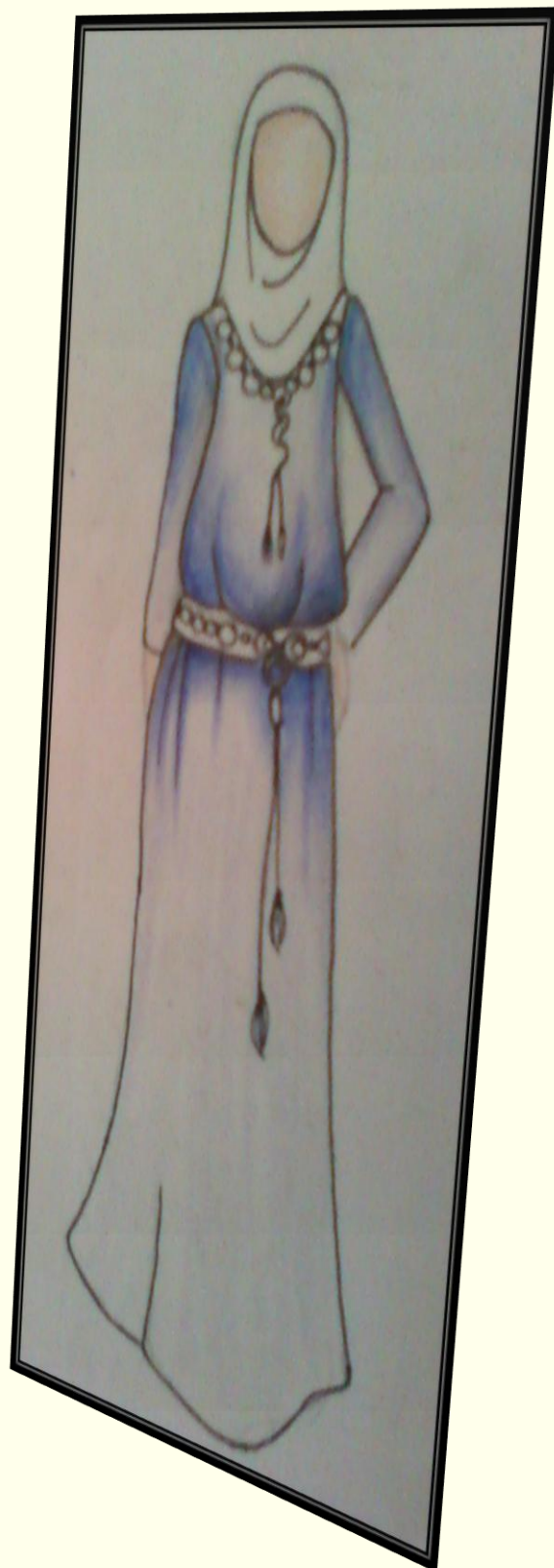
Silueta tip „clepsidră”

1. Se caracterizează prin egalitatea dintre șolduri și umeri, cu o talie vizibilă, accentuată;
2. Este tipul ideal de siluetă, dorit de majoritatea doamnelor și domnișoarelor;
3. A deține o astfel de siluetă este un dar, însă trebuie să aveți grijă să nu creați disproporționări prin așezarea de accesorii și imprimări, care ar putea duce la deformarea unei părți, în defavoarea celeilalte;
4. Aveți grijă permanent să păstrați un echilibru între partea de sus (gât și umeri) și partea de jos (șolduri și genunchi).

Silueta tip „dreptunghi”

1. Se caracterizează prin egalitatea dintre umeri și umeri, fără o talie accentuată, vizibilă;
2. Nu este tipul de siluetă pe care să ne-o dorim, deoarece are o mulțime de dezavantaje și alegerea unei ținute potrivite va fi foarte dificilă;
3. Se recomandă evitarea bluzelor de tip marinar, cu imprimeu în dungi orizontale, sau atașarea curelelor, eșarfelor, pe zona taliei;
4. Încercați să folosiți, pe zona taliei, culori șterse, pale, care să nu fie în contrast cu celelalte piese ale ținutei dumneavoastră.

Trebuie menționat că noi suntem musulmane, alhamdulillah, și trebuie să avem grijă de corpurile noastre. Formele trebuie ascunse, de aceea purtarea hainelor tradiționale arăbești, de tip „abaya”, vă va avantaja pe toate, căci aceasta nu lasă să se vadă ce mărimi purtați, dacă aveți o talie frumoasă sau nu.

Purtând „abaya”, purtând haine decente, vă veți face datoria de musulmane, și nici nu vă veți simți inferioare surorilor voastre, care probabil au un corp mai frumos și mai bine proporționat. Abaya vă oferă încredere în voi, dar și respect de sine și de la cei din jur.

Îngrijirea corpului, primăvara

~ de Diana Manal ~

Odată cu venirea primăverii, corpul nostru resimte schimbările de temperatură și luminozitate, atât la exterior cât și la interior.

Îngrijirea corpului și a tenului

După trecerea anotimpului rece, pe tenul nostru se pot observa urmele lăsate de iarnă. Pielea este mai uscată și mai îmbătrânită, lipsită de **luminozitate**, apărând iritații sau eczeme. Acest lucru se datorează alimentației nu foarte bogate în vitamine, din lunile care au trecut. Pentru persoanele care au pielea mai sensibilă, trecerea de la sezonul rece la cel cald reprezintă o provocare și mai mare. Astfel că trebuie urmăriți câțiva pași, pentru a reda prospețimea pielii.

1. Exfoliere

Tuturor femeilor le place răsfățul, iar o metodă foarte ușoară și la îndemână este o baie caldă. Adăugați câteva picături de ulei parfumat în apă și relaxați-vă pentru 10-15 minute; astfel, pielea se va înmuia. Apoi începeți exfolierea. Pentru corp se poate opta pentru exfoliantele făcute în casă. Iată câteva idei (bineînțeles, măsurile pot fi adaptate la cantitatea dorită):

- a) Două linguri de mălai, două linguri de miere și puțin gel de duș;
- b) Două, trei linguri de ulei de măsline și jumătate de ceașcă de zahăr alb sau brun;
- c) O ceașcă de zaț de cafea, jumătate de lingură de zahăr sau sare marină și două linguri de ulei de măsline;
- d) O jumătate de ceașcă de sare de mare, jumătate de ceașcă de ulei de măsline și 10-15 picături de ulei esențial;
- e) Două linguri de făină de ovăz fină, zahăr granulat și zahăr brun;
- f) Două lămâi stoarse, o ceașcă de zahăr și una de miere.

După baie, folosiți exfoliantul preferat și masați-l delicat pe piele, insistând în special la coate, călcâie și pe genunchi. Pentru față se recomandă a fi folosit un exfoliant adaptat tipului de ten. Acesta se aplică pe pielea umedă, prin mișcări circulare, insistând la nas, frunte și bărbie.

2. Hidratare

După această etapă, este recomandată hidratarea, prin folosirea unei creme de față adecvate. În loc de cremă se mai poate folosi și o mască hrănitore și hidratantă, adecvată fiecărui tip de ten.

Pentru persoanele cu pielea grasă, se recomandă produse pe bază de acid salicilic, deoarece odată cu venirea primăverii, pielea grasă secretă mai mult sebum. Din acest motiv, e bine a se folosi un gel sau soluții de curățare pe bază de acid Salicilic, precum și creme matifiante, pentru hidratare.

Pentru persoanele care au probleme cu acneea, se indică aplicarea de produse antiacneice.

În cazul persoanelor cu pielea sensibilă, la începutul primăverii aceasta este mai sensibilă, datorită temperaturilor scăzute din perioada iernii. Se recomandă renunțarea la produsele grase, care au fost folosite pentru a proteja pielea de frig. În schimb, se pot folosi creme cu mai puțini conservanți, fără parfüm.

Femeilor care au peste 30 de ani le este recomandată folosirea unei creme antirid ce conține retinol, substanță ce ajută la menținerea supleții pielii.

3. Folosim sau nu măști pentru față?

O alegere bună pentru revigorarea tenului sunt măștile obținute prin combinarea legumelor sau a sucurilor de fructe cu gălbenuș de ou, caimac sau miere. Măștile cu propolis, miere sau iaurt calmează iritațiile pielii. Câteva idei de măști hidratante, care pot fi făcute acasă:

- mască preparată dintr-o banană zdrobită și miere;
- infuziile din plante precum nalba, mușetelul sau teiul;
- mască cu iaurt/miere și avocado;

- d) mască cu ulei de migdale și ou crud;
- e) mască cu ulei de măsline;
- f) mască de căpșuni, o lingură de suc de lămâie, un albuș (pentru tenul mixt și gras) sau un gălbenuș (pentru tenul normal și uscat) și o lingură de miere.

Îngrijirea părului

Îngrijirea părului este la fel de importantă precum îngrijirea corpului și a tenului.

1. Căderea părului

Principala problemă cu care ne confruntăm la începutul primăverii este căderea părului. Această problemă vine din interiorul organismului, deoarece în corp există o carență de vitamine și minerale, iar primul pas pentru remedierea acestei probleme este alimentația. Se recomandă un regim alimentar bogat în vitamine și minerale.

Portocalele, lămâile, pomelo, grapefruitul conțin vitamina C, care stimulează absorbția fierului în organism.

Nucile, midiile, stridiile, creveții, carnea de pasăre sau urzicile sunt bogate în zinc, mineral responsabil de întărirea foliculului pilos. Stafidele conțin ingrediente active, care întăresc rădăcina firului de păr și previn căderea aces-

tuia. Ele sunt bogate în fier, care ajută la producerea hemoglobinei.

Căderea părului este un semn că vitamina B lipsește din organism, astfel că se recomandă consumul de pește gras, ouă, lapte, germeni de grâu, unt de arahide.

2. Hidratare

Părul are nevoie de hidratare, regenerare sau de reîmprospătarea culorii, pentru femeile care se vopsesc.

Principala cauză a părului uscat este folosirea exagerată a uscătoarelor de coafat, precum uscătoare de păr, ondulatoare și plăci de îndreptat, în acest caz fiind recomandată folosirea lor o dată pe săptămână.

Măștile de păr sau balsamul sunt foarte eficiente în a hidrata părul. Idei de măști care pot fi făcute în casă:

- a) Mască de păr cu ulei de măsline călduț;
- b) Mască de păr cu o linguriță de miere de albine, dizolvată într-un litru de apă;
- c) Mască de păr cu o jumătate de linguriță de oțet de mere, dizolvată într-o ceașcă de apă;
- d) Mască de păr cu ulei de măsline, miere, un gălbenuș de ou;
- e) Mască de păr din iaurt și aloe vera;
- f) Mască de păr pe bază de maioneză;
- g) Mască de păr din lapte și ou;
- h) Mască de păr cu miere și smântână.

De asemenea, alimentele bogate în vitamina E, precum nucile, cocosul sau uleiul de măsline,

contribuie la strălucirea firului de păr.

3. Tăierea vârfurilor

Părul crește aproximativ cu 1 cm pe lună, iar la unele femei și mai mult. Tăierea vârfurilor periodic ajută la regenerarea părului și la reducerea efectului de fire despicate.

4. Scalpul este la fel de important ca și părul

La fiecare spălare a părului, se recomandă masarea cu grijă a scalpului, circulația sangvină fiind, astfel, stimulată, lucru benefic pentru sănătatea părului.

Astenia de primăvară

~ de Diana Manal ~

După o perioadă lungă de iarnă, în care corpul nostru a trebuit să suporte o temperatură scăzută și o zi mai scurtă, iată că primăvara își face simțită prezența, chiar dacă într-un mod timid. Și deși am așteptat căldura primăverii și o zi mai lungă, descoperim, totuși, că organismul nostru nu reacționează așa cum ne-am dori.

Primăvara este un anotimp mai dificil, pentru mulți dintre noi. Organismul este epuizat, lipsit de vitalitate și forță, datorită carențelor alimentare, deoarece iarna se consumă mai multe alimente conservate, care au un aport redus de vitamine și săruri minerale, iar organismul, odată cu începerea sezonului cald, tinde să consume mai multă energie decât produce. Acest lucru duce la un dezechilibru în organism.

Astfel că, la începutul primăverii, multe persoane simt o stare de oboseală generală și o slăbiciune fizică, deși organismul lor este sănătos.

Motivul poartă numele de *astenie de primăvară* și apare la trecerea de la iarnă la primăvară,

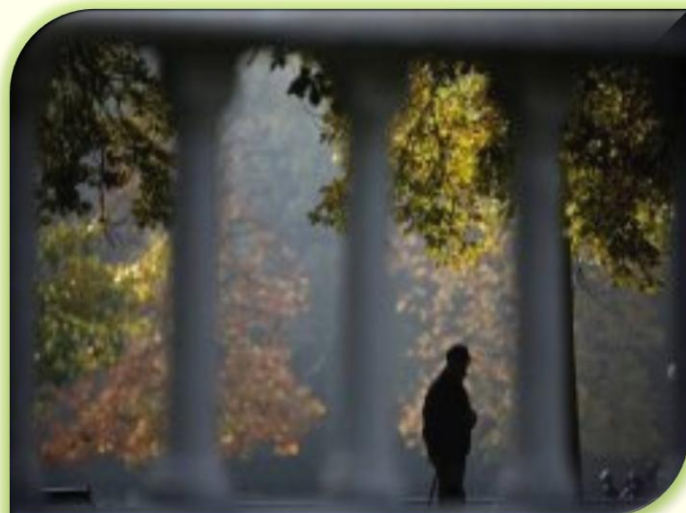
atunci când luminozitatea în timpul zilei crește brusc. În acest anotimp, mecanismele noastre psihologice sunt în schimbare. Ne adaptăm unui alt stil de viață, ne îmbrăcăm altfel, ne bucurăm de venirea căldurii și chiar ne comportăm diferit.

Cum poate fi recunoscută astenia de primăvară?

Lipsa tonusului, scăderea formei fizice, lipsa de atenție, sarcini rezolvate mai greu și o stare de rău care nu poate fi definită reprezintă principalele plângeri.

Aceste simptome sunt caracteristice asteniei de primăvară.

Caracterizată prin stări de disconfort psihic și fizic, astenia debutează, de regulă, în luna martie.

Cele mai frecvente manifestări fiziologice sunt: somnolența, oboseala, buimăceala, pasivitatea, dureri de cap, discomfort, diminuarea puterii de concentrare și lipsa energiei.

De cele mai multe ori însă, astenia nu vine singură. Odată cu ea se instalează, adesea, și o depresie ușoară. Din punct de vedere psihic, manifestările asteniei sunt: nervozitate, melancolie, dificultăți în comunicare și apatie.

Pe cine afectează astenia de primăvară?

Astenia afectează mai frecvent persoanele active, cu vârste cuprinse între 25-55 ani, atât femei cât și bărbați, chiar dacă femeile exprimă mai ușor aceste stări, iar bărbații le interiorizează.

Cum putem combate astenia de primăvară?

Pentru persoanele care suferă de astenie de primăvară, specialiștii recomandă o alimentație pe bază de vegetale, legume proaspete.

Sunt recomandate migdalele, sparanghelul, arahidele, bananele, morcovul, țelina, varza, curmalele, spanacul, mărarul, smochinele, linte, fasolea, citricele, pătrunjelul, păpădia, merele, orezul, soia, salata verde, ridichile, ceapa verde, loboda albă sau roșie.

Consumul de urzici este important pentru organism, datorită complexului de săruri de fier, vitamina C, vitamina A, care cresc rezistența la infecții și îmbunătățesc simțul văzului.

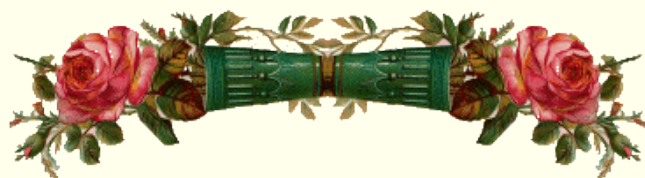
Salata verde conține produși hormonal (estrogeni), vitamine hidrosolubile (cele din complexul B, precum și vitamina C).

Toate aceste plante verzi, precum și loboda albă și cea roșie, conțin vitaminele din complexul B și sărurile minerale necesare sistemului nervos, pentru refacerea organismului. Loboda are în plus o acțiune diuretică.

De asemenea, mișcarea face bine corpului, deoarece este o sursă de energie, de care corpul are atât de mare nevoie la început de primăvară.

Nu ar trebui să ne lăsăm afectați de venirea primăverii, ci mai degrabă ar trebui să considerăm această schimbare a anotimpurilor o perioadă potrivită pentru a ne alimenta corpul cu vitaminele și mineralele pierdute în sezonul rece și pentru a ne reface tonusul muscular, devenind mai energici.

O odihnă potrivită, cel puțin 7-8 ore de somn și o planificare a activităților de a doua zi ajută creierul să fie mai concentrat.

Bucătăria Regatului Saudit

~ de Diana Manal ~

Arabia Saudită, a treia cea mai mare țară din Asia, constituie aproximativ patru cincimi din Peninsula Arabică. Celelalte țări care împart peninsula - Yemen, Oman, Emiratele Arabe Unite, Qatar, Bahrain, Kuwait - sunt mult mai mici.

Ca și în multe părți ale Orientului Mijlociu, arabii saudiți au moștenit valori culturale de la beduinii nomazi, valori precum onoarea, vitejia, cavalerismul și ospitalitatea. Consolidarea acestor principii a fost dominația arăbească antică a comerțului cu mirode-

nii, care a adus un flux continuu de străini, ce se opreau să se odihnească aici, în călătoriile lor.

Vechea tradiție a ospitalității arabe s-a dezvoltat în continuare, fiind neschimbată până în ziua de azi. Este o practică obișnuită a pregăti o porție în plus, pentru un oaspete neașteptat.

Servirea cafelei pentru vizitatori este un obicei foarte vechi, fiind o parte importantă din generozitatea saudită. Ritualul de servire a cafelei se numește *gawha*. În prezența invitaților săi, gazda va prăji și va pisa boabele de

cafea. Folosind un mojar și un pistil, ea va adăuga păstăi de cardamom, în timpul procesului de măcinare. Neîndulcite, curmalele proaspete (un aliment de bază în dieta Arabiei Saudite), sunt servite lângă.

Alimentele de bază în bucătăria saudită includ carne de pui, miel, grătar, falafel, shawarma, etc. Pâinea sau khobz, este mâncată la aproape toate mesele și este adesea folosită drept o utensilă comestibilă.

Cele mai multe feluri de mâncare conțin carne, orez, grâu, legume și condimente care dau acestor rețete o aromă deosebită.

Una dintre cele mai cunoscute feluri de mâncare saudită este *Al-*

Kabsa. Al-Kabsa este preparat din orez fiert, cu carne roșie sau albă, sau carne de pui. O varietate de condimente și salate pot fi adăugate la acest fel de mâncare.

Există multe alte feluri de mâncare populare în Regatul Arabiei Saudite, precum *Jarish*. Jarish este pregătit cu grâu, laban (lapte acru) sau lapte și condimente, pentru completarea lui. Jarish poate fi pur și simplu fiert și servit cu un strat de ardei iute, tocat, și ceapă deasupra, sau poate fi rumenit în unt sau ulei, și apoi fiert într-un fel de pilaf, cu bucăți de carne, ceapă tocată și roșii, pentru felul de mâncare foarte aromat, numit *mufallaq*.

Al-Kabsa

Ingrediente (pentru 4 persoane):

- unt
- un pui, tăiat în 8-10 bucăți
- 1 ceapă mare, tocată mărunt
- 3 căței de usturoi, tocați
- piure de roșii

- 200 gr. roșii tocate (conservate sau proaspete)
- 2 morcovi rași
- cuișoare
- nucșoară rasă
- chimen
- coriandru
- sare și piper negru
- 500 ml. de apă fierbinte
- 1 cub pentru supă de pui
- 2 căni de orez
- stafide
- migdale prăjite
- șofran
- cardamom verde
- scorțișoară
- piper alb

Preparare:

Se topește untul într-o cratiță. Se adaugă bucățile de pui, ceapa și usturoiul, și se gătește până când ceapa devine fragedă. Se adaugă piureul de tomate și se fierbe la foc mic, timp de câteva minute.

Se adaugă roșiile tocate, morcovii, cuișoarele, toate condimentele și sarea și piperul. Se gătește pentru câteva minute, apoi se toarnă apa și cubul de supă.

Se aduce la punctul de fierbere, apoi se lasă la foc mic, timp de 30 minute. Se scoate puiul și se pune într-o tavă, la cuptor. Se adaugă orezul în oală și se amestecă cu grijă.

Stafidele se adaugă în ultimele 10 minute de gătit.

Orezul se pune pe o farfurie mare de servire, se acoperă cu bucățile de pui și se ornează cu migdale.

Jarish

Ingrediente:

- un pui întreg
- 2 cești jarish (grâu fărâmițat)
- 1 cană de orez
- 1 litru lapte
- 1 lingură unt
- 1 ceapă tocată mărunt
- 1 cub pentru supă
- chimion
- piper alb
- sare
- 1 ceapă tocată, pentru decorare

Preparare:

Se spală Jarish, se scurge și se păstrează deoparte.

Carnea de pui se fierbe bine, se scurge și se lasă deoparte. Supa de pui se păstrează.

Într-o tigaie se prăjește în unt jumătate din ceapa tocată, până când aceasta devine aurie, apoi se adaugă supa de pui păstrată mai devreme și cubul pentru supă, jarish, orez și sare, și se adaugă apă, pentru a se acoperi toate.

Se lasă acoperit, pe foc mediu, timp de o oră, dar se amestecă din când în când.

După ce a fiert, se adaugă laptele, piperul alb și chimenul și se lasă la foc mic pentru 2-3 ore, amestecând din când în când, până când alimentele sunt gătite.

Puiul se poate tăia în bucăți foarte mici, adăugându-se la Jarish, înainte de a se lua de pe foc; sau bucățile de pui se pot prăji, servindu-se, apoi, așezate deasupra de Jarish.

Ceai condimentat

Ingrediente:

- 3 cești de apă
- 2 lingurițe semințe de anason
- 1/2 linguriță de zahăr
- 1 1/2 linguri de suc de lămâie - 2 linguri de miere
- 2 lingurițe de ceai negru

Preparare:

Într-o cratiță mică se combină toate ingredientele, cu excepția ceaiului, și se aduce la fierbere. Se lasă să fiarbă timp de trei minute. Se strecoară.

Se toarnă lichidul într-un ibric de ceai și se adaugă ceaiul negru. Se lasă timp de 5 minute, înainte de servire.

Dicționar explicativ al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Singur în divinitatea Sa, Cel pe care cu adevărat trebuie să-L venerăm, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens. Sheikh Uthaymeen afirmă că însuși numele „Allah” indică toate celelalte 99 de nume perfecte (cunoscute nouă), precum și mărețele atribute (ale căror număr nu ne sunt încă cunoscute nouă, oamenilor). Ne indică toate caracteristicile Divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Atributele Divinității sunt atributele perfecțiunii. Numele și atributele lui Allah subhana wa ta’ala nu au nici o imperfecțiune, sunt perfecte

Aleihi sallam, pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam”) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah subhana wa ta’ala

Allah subhana wa ta’ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Allahu Alam, Allah subhana wa ta’ala știe cel mai bine

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, în numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dawah, forma de răspândire a Islamului

Djinni, creaturi ale lui Allah subhana wa ta’ala, făcute din foc, înainte de crearea oamenilor

Fatwa, completare a unor decizii nedetaliat, luată de Ulama

Fiqh, Jurisprudența Islamică

Hadith, plural ahadith, literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam* și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Hasanat, răsplăți primite numai de la Allah Preaînaltul

Imam, persoana care conduce o congregație (jamaa) în rugăciune; liderul musulmanilor în rugăciune, care conduce moscheea

InshaAllah, numai dacă Allah Preaînaltul voiește

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah subhana wa ta'ala să fie mulțumit de ea/el

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici naratori), corect

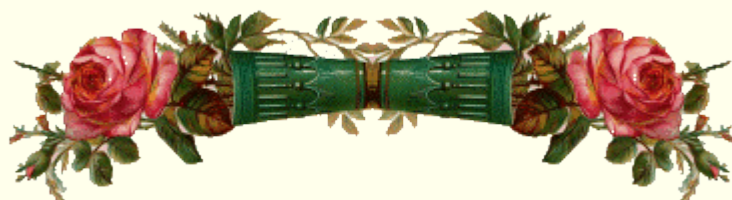
Sharia, legea islamică, cu privire la comunitate

Sheikh, bătrân respectabil, savant

SubhanaAllah, expresie folosită la tot ce este extraordinar, la tot ce este ieșit din comun; cât de Măreț ești Tu, Allah

Sunna, viața și tradiția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Ulama, derivat din cuvântul „Alim”, învățați musulmani

SURAT AL-'ANFAL

(Medinită [88]; 75 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

***„Și când li se recită lor versetele Noastre, zic ei:
«Noi am auzit de bună seamă! Iar de am voi noi,
am putea spune asemenea acestora, căci ele nu
sunt alta decât legende ale celor vechi!»”***

Jazakom Allahu

Khairan

ANNISAA

Frumuseti
noare

